A. Wetmore

H

CAROLI LINNÆI

MED., BOTAN. & ZOOLOG. CULT.

METHODUS AVIUM SVETICARUM

UTGIFVEN

AF

EINAR LÖNNBERG

UPPSALA 1907
ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

När de båda unga studenterna Artedi och Linné, sjudande af forskningsnit, andligen brottades med hvarandra och i all vänskap kämpade om herraväldet på zoologiens olika områden, utföll detta så, att bland annat fåglarna tillföllo den senare. Det var sålunda redan tidigt, som Linné med lifligt intresse omfattade denna djurgrupp. Söker man efter särskilda anledningar härtill, så torde tvenne sådana kunna framhållas. Linnés för naturens skönhet känsliga sinne tilltalades säkerligen i hög grad af fåglarnas sång, vackra färger och eleganta flykt. Flerestädes i Linnés resebeskrifningar finna vi honom med förtjusning omnämna lärkans drillar och trastens sång från granskogens toppar. Samma uppskattning af fåglarnas egenskaper kommer till synes i de ord, hvarmed han i *Systema naturæ* inleder definitionen af klassen *Aves*, nämligen *Aereæ vocales Volucres pulcherrimæ* . . . Där omnämnas ju med lika många ord flykten, sången och färgprakten. Däremot intresserade sig Linné i vida mindre grad för *Amphibia* och *Pisces*. Han afstod dem åt sin vän och studiekamrat Artedi och äfven vid deras behandling i *Systema naturæ* framlyser en viss motvilja mot dessa från skönhetssynpunkt mindre tilltalande djur. Kapitlet om *Amphibia* börjar nämligen med orden: *Pessima, tetra, nuda, frigida æstuantium Animalia* . . ., och det om fiskarna *Aquei Elementi muti surdique Volucres* . . . Det andra och mera direkta skälet, hvarför Linné med ifver slog sig på studiet af fåglarna, var utan tvifvel det, att hans faderlige vän och gynnare Olof Rudbeck d. y. själf sysslade med fåglar. Första terminen, som Linné studerade vid Uppsala universitet (höstterminen 1728), föreläste just Rudbeck om Sveriges fåglar. Såsom undervisningsmaterial begagnade han sig därvid af för den tiden synnerligen väl af honom själf målade planscher.[1] Linné blef mycket förtjust i dessa planscher och gaf flera gånger uttryck häråt. Så t. ex. skrifver han en gång om Rudbecks »Swänska foglar, som han lifligen hade afritade, att det war undranswärdt, med

[1] Originalplanscherna finnas ännu till större delen i behåll i det De Geer'ska biblioteket på Leufsta bruk och ett något mindre antal af Rudbeck själf kopierade i Uppsala universitets bibliotek.

sine egne coleurer», och en annan gång i bref till en vän om dessa »Aves Suecanas, hwilka han [RUDBECK] så nätt och wäl med sina egna couleurer afritat, att det syns ej wara mensklig it werk».[1] Första terminen behandlades på dessa föreläsningar visserligen blott hönsfåglarna och några smärre vadare, och följande vårtermin blef det blott tvenne föreläsningar om roffåglar.[1] Men snart fick Linné ett ännu gynnsammare tillfälle än under de få och korta föreläsningstimmarna att studera detta Rudbecks verk, som han så varmt beundrade. Han blef nämligen på våren 1730 af Rudbeck anmodad att öfvertaga dennes demonstrationer af växter i botaniska trädgården och tillika flytta hem till honom som informator för hans söner. Härigenom fick Linné ej blott tillgång till Rudbecks bibliotek, utan det blef honom ock möjliggjordt att till sitt fulla lystmäte studera fågelplanscherna. Linné var ej heller den, som lät ett sådant präktigt tillfälle gå sig obegagnadt ur händerna. Tvärtom studerade han flitigt såväl dessa planscher som annan ornithologisk litteratur. Den Rudbeckska planschserien var ock synnerligen viktig för vidgandet af Linnés kunskap om Sveriges fåglar. Ja, i den innehöllos bilder af arter, som Linné aldrig lärde känna på annat sätt, såsom t. ex. *Strix tota flammea*, som egentligen var jordugglan, ehuru Linné sedan på grund af förväxling gaf namnet *flammea* åt tornugglan. I flera fall äro alltså de Rudbeckska planscherna än i dag typexemplar för vissa fågelarter.

Men Linné nöjde sig ej med att blott studera, han var en produktiv natur, som ville göra sin lärdom fruktbringande, och detta gjorde, att han snart tog sig för att utarbeta en sammanställning af sitt ornithologiska vetande. Trots trägna andra studier, särskildt i botanik, och trots all offentlig och enskild undervisningskyldighet hade han redan på nyåret 1731 ett litet ornithologiskt manuskript färdigt. Detta är på titelbladet dateradt den 1 januari 1731, och dess titel är *Methodus avium Sveticarum autore Carolo Linnæo.*

Det torde vara detta manuskript, som af LINNÉ åsyftades under namn af *Aves Sueciæ*, då han i bref af den 1 okt. 1733 till »Presidenten och Landshöfdingen i Umeå Baron GYLLENGRIIP» uppräknade de »Arbeten i Manuscript», som voro af honom »propria Minerva elaborerade». Linné tillägger upplysningsvis i samma bref härom att i sagda manuskript »Öfver 300 Species beskrifvas af Foglar i Sverige observerade, och man läres att känna dem vid första påseendet».[2] »300» torde vara skriffel för »200». Emellertid framgår af ofvan anförda yttrande, att Linné själf

[1] Enl. TH. M. FRIES: *Linné*, Stockholm 1903, p. 45.

[2] Enl *Egenhändiga anteckningar af Carl Linnæus om sig sielf*, utgifna af ADAM AFZELIUS, Stockholm 1823, p. 172.

var ganska belåten med sitt verk. Det oaktadt blef det ej tryckt[1], hvarken under Linnés lifstid ej heller senare, utan har förblifvit otryckt till dessa dagar, då det ansetts lämpligt att publicera det såsom ett den store mannens förstlingsarbete inom zoologien. I stället för att publicera det torde Linné användt manuskriptet i fråga såsom ett slags ornithologisk anteckningsbok, som följde med honom på hans resor, och i hvilken nya rön infördes. Manuskriptet består nämligen af en liten bok i fickformat ej fullt 16 cm. lång och ungefär 10 cm. bred. Den är inbunden i pärmar af styft grönt, fasoneradt papper med röda, mörkvioletta och gula rosor, men är ganska nött och har tydligen varit i träget bruk. Ursprungligen torde boken utgjorts af omkring 37 blad, men sedan har mellan dessa en hel del nya blad, delvis af olika papper, infogats för att gifva plats åt nya anteckningar. Stommen, så att säga, är alltså från 1731, och därefter ha sidoanteckningarna tillkommit undan för undan. Här och där träffas ock hänvisningar till resebeskrifningarna. På detta sätt blir också manuskriptet från historisk synpunkt intressantare, emedan det ger uttryck åt, huru LINNÉ så småningom ökade sitt kunskapsförråd om fåglarna, och visar, att han städse önskade göra detta, ehuru så många andra saker och frågor absorberade hans tid.

I det följande är detta Linnéanska manuskript återgifvet på sådant sätt, att ursprungliga anteckningarna från 1731 äro tryckta med större stil. De senare tillkomna ha, så vidt möjligt varit, inpassats närmast efter den art, till hvilken de hänföra sig, samt där tryckts med finare stil. Några lösa och spridda anteckningar, som ej direkt hänföra sig till någon viss plats, ha inordnats som noter under texten. Randanteckningar, som hänvisa till LINNÉS beskrifningar, ha fått kvarstå oförändrade, där de af honom inskrifvits. För att bära så litet hand som möjligt på den ursprungliga texten ha i regel inga ändringar företagits, och äfven skrif- och staf-fel ha delvis fått kvarstå.

[1] Ett kort referat af M. B. SWEDERUS har dock tryckts i en publikation med titel: "Festen till Carl von Linnés minne i Upsala den 10 Januari 1878."

METHODUS AVIUM SVETICARUM

AUTORE

CAROLO LINNÆO

CAROLI LINNÆI

MED., BOTAN. & ZOOLOG. CULT.

METHODUS AVIUM SVETICARUM

SIVE

ENUMERATIO AVIUM FERE OMNIUM QVÆ IN TOTA SVECIA REPERIUNTUR, SECUNDUM NOVAM ET NATURALEM A ROSTRO DESUMTAM METHODUM IN CLASSES DISTRIBUTA; ITA UT CUILIBET GENERI PROPRIUS CHARACTER, UNICUIQUE SPECIEI VERA DIFFERENTIA ADSIGNATA REPERITUR.

Corollaria de Avibus universalia.

Dentibus omnes aves carent dentibus sc: a maxilla distinctis.
Auriculis extantibus omnes aves destituuntur.
Corpus callosum, fornix et corpora striata in omnibus avibus desunt.
Vesica urinaria in omnibus avibus abest. Renes tamen et ureteres omnes obtinent.
Epiglottide destituuntur omnes aves. Hinc ad vocem modulandam non necessarius.
Furculam pro claviculis omnes obtinent aves.
Pedibus binis omnes aves instruuntur. De Manucodiata et hir: apode idem valet.
Alæ duæ in omnibus avibus adsunt. Casuarius saltem rudimenta illarum præbet.

Uropygio donantur omnes aves. Etiam qvæ cauda carent. Sub uropygio sitae sunt 2 glandulae, circa foramen succrescit penicillus pennarum. Avis rostro premit glandulas et liqvore expresso inungit pennas ut firmius cohæreant.
Orificium uteri subjacet ani in omnibus avibus. Contrarium in qvadrupedibus.
Appendix in exteriore alæ parte in omnibus adest. Appendix iste vocatur Ala notha.

Particularia.

Qvæ Tibias longas obtinent, habent etiam longum collum. sed non v. v. Alias cibum capere non possent.
Qvibus cauda brevis, comuniter tibiæ longæ. Qvia in itinere vicem caudæ suppleant.
Maxilla superior movetur in solo Psittaco. In animalibus in solo *crocodylo*, in Piscibus in solo *Acu* 1 Gesn. Rond.
Lingva caret onocrotalus et Casuarius.
Intestino coeco carent Pici. Inter qvadrupedia a. mustelinum genus.
Non omne volans avis est. Hinc nec
vespertilio qvæ pedibus anterioribus volat.
sciurus volans cute laxa hypochondr: s:aut et post pedibus cutis.
Lacerta volans cute dependente inter aut et post pedes.
cobra de capello naribus. nec *Pisces* pinnis.

Index Autorum in hocce opusculo citatorum.

ALD[ROVANDI] ULYSS., Ornithologia Francf. 1610 fol. tom. 3.

GESN: CONRAD GESNERI Historiæ animalium libri 3. q est de avium natura. franck 1580 fol. lat: pag: 806 c. fig: ligneis 235.

JONST: JOHANNES JONSTONI Historiæ naturalis de Avibus libri VI. Francf: ad moen: 1650. fol: lat: pag. 227 PPT indicem. Tab: aen: 62.

LONIC:

SC[H]EFF: JOH: SC[H]EFFERI Lapponia Francf: 1674. 4to lat. pag: 371. fig. paucæ. Cap. XXX de avibus intra.

WILL: FRANCISC: WILLUGHBEJI Ornithologia reformata a J. Rajo Lond. 1676 fol. lat: pag. 307. Tab: æn: 77. fig: 354. opus posthumum, obiit 37 anno a febre catharali Pleuritidem succedente.

WORM.

VALENT: Museum museorum MICH. BERNH. VALENTINI Tom: 2 Franf: 1714. fol: germ: edit: alt:

RS. JOHAN: RAJI Synopsis methodica avium Lond. 1713. lat: p: 198 Tab. 2. fig. 24.

RUDBf. OLAI RUDBECKII filii.

MUS: Dan: OLIGERI JACOBÆI Museum Regium Friderici 4[ti] Haffniæ asservatum editio 2da a Joh: Lauerentzen. Haffniæ. folio. lat.

Anonymus. Zeit-vertreib: die Vögel. Novisuberg. 8:vo. 1716.

Anonymus idem. Land-lust & Abrichtung der Vögel. Francf: 1720. 8°. germ. hic optime de captura avium scripsit.

Comes Marsilii.

Danubius Pannonico-Mysicus. tomus V:tus. Amstel. 1724. fol. reg:

ANON: Angl.

Description of three hundred animals viz. Beasts, Birds, fishes, Serpents and insects.

Lond. 1730. 8:vo c:fig. p. 212. anglia.

BELLONIUS. Petr. Portraits d. herbes, oyseaux, serpens. Paris 1618 4:to. Icones avium &C: Paris 1557. 4.

gallice. p. 121. icones unicas in pagina cum icone *coloris*.

MERRETT. Christoph. Pinax rerum naturalium Britannicarum continens vegetatio, animalia et fossilia. Lond. 1667. 8:vo. veget. pag. 1—165: qvadrup. 166—169. aves. 170—184. Pisces. 184—191. Ins. 191—207. Lapid. 208—223 finis.

Turnerus.

CLASSIS I.

Sect. I. *Rostrum cera instruitur. Digitus posticus unicus.*

gen. 1. AQVILA *est avis macroptera.*
Rostr. statim a radice adunco.

vide It. öland. 26. It. Dal. 167, 171.

Rostri maxilla inferior eminentiam angularem emit[t]it, qvæ recipitur a sinu maxillæ superioris. Lingva teres, integra, sagittata.

Örn. 1ª. Aqvila pedibus hirsutis. Aqvila germana Gesn: 168. Aqvila gesneri et Chrysaetos Aqvila Jonst. Tab. 1. Chrysaetos Will. 27. Tab. 1. Rs 6. § 1. Ald.

It. Dal. 50.

1. *rostr.* breve, apice adunco nigro, acuto longiori inferiori. *cera* lutea, *nares* in cera transversales, inter oculos et *rostrum* infra ceram, myxtax setacea.

Corpus totum testaceum, anterius magis ruffescit, posterius vero magis nigrescit. cauda ruffa maculis rarissimis sparsis albis. pedis digiti lutei, ungvibus longitudine digitorum, tibiæ plumis tectæ totaliter.

[gen.] 2. VULTUR *rostrum rectum apice unciato, gula pennis nuda, crinibus ta[n]t[u]m instructa.*
Hujus speciem nullam fovet Svecia nostra.

[gen.] 3. CYANOPUS *macroptera, rostri maxilla superior eminentiam angularem emittit. Digitus anticorum extimus retrorsum versatilis, cauda integra.*

Blåfot. 2ª. Cyanopus. Falco cui pedes coerulei, cyanopoda dixeris Gesn. 74. Balbusardus Will. 37. T. VI. Balbusardus anglorum Rs 16. § 3. Falco cyanopus Rudbf. Haliætus Ald. lib. 2. c. 3 et Morphnos ibd. c. 7.

2. ova 4 magna alba elliptica. *Will.* humi inter arundines nidificat. pisces edit.

[gen.] 4. TINNUNCULUS. *Macroptera rostri maxilla superior eminentiam angularem, qvæ ab inferiori recipitur, emit[t]it Lingva bifida.*

Kyrkio-falk. 3ª. *Tinnunculus mas* dorso ciner[e]o. Tinnunculus accipiter Gesn. 54.

femina dorso rufescente. Tinnunculus seu cenchris Will. 50. T. V. Rs. 16. § 16. Ald.

3. Cauda longissima nigrofusca, Zonis atris cincta, *rostrum* cultratum, breve, acutum, incurvum, ad latus angulis obtusis extra inferiorem, *inferior* maxilla brevis obtusa, marginibus inflexis.

Caput supra sordidofuscum, albis pen[n]arum basibus interlucentibus. alarum tectrices fuscae apicibus sordidis.

Pectus pennis albidis, rachibus nigris, zonis 3 a 4 transversis ut et pectus et pedes.

Nares ovatæ ad qvod vibrissæ *pedes* longi, nudi, ungves nigri rostri longitudine, angustiores, semi-arcuati.

3. *Femina* ad oculos flava, *mas* autem non item.

Ova 4ⁿᵃ albida maculis rubentibus creberrimis.

[gen.] 5. BUTEO *macroptera. processus maxillaris nullus*

Slaghök. 4ª. Buteo pedibus nudis, cera lutea. Buteo Gesn: 46. Buteo vulgaris Will. 38 T: VI. Buteo vulgaris sive triorches Rs: 16. §. 1.

4. Ova alba, paucis maculis majusculis subruffis varia Will.

5. Buteo pedibus nudis, cera nigra. Buteo apivorus seu vespivorus Will. 39. T: III. Rs. 16. §. 2.

5. Rostrum breviss: nigrum, cera flava. caput, collum et totum corpus subtus sordide albicant, maculis nigris demissis. Dorsum et alæ testaceo nigræ, alæ maculis in medio albicantibus. *femora* testaceo ruffa, lineolis longitudinalibus nigris picta. tibiæ carneæ ad medium vestiti. cauda longissima Zonis sordidis et testaceis alternatis, æqvali spatio, lineola undulata distinctis.

Ova cinerea maculis obscuris Will.

Hönstiuf. 6. Buteo pedibus tectis. Buteo æruginosus cruribus plumosis Rudbf: Milvus æruginosus Will. 42. T: VII. Rs. 17. §. 4. Ald: an Circus Bellon.?

6. Rostr: breviss: nigro coeruleo pallidum. color corporis testaceus maculis capitis colli et pectoris demissis nigris, tectrices alarum ferruginei. *femora* testacea maculis nigris irregularibus. tibiæ tectæ maculis longitudin. digiti carnei, remiges nigri. *cauda* testacea.

[gen.] 6. MILVUS *macroptera, cauda forcipata.* Ald. 368. t. 1.

Glada. 7. Milvus Rs: 17. §. 6: Will. 4 Milvus vulgaris cauda forcipata Will: 41. T: VI. Milvus Ald.

7. Rostr: aqvilæ, apice nigro, cera lutea. tota ruffescit maculis in capite et collo albicantibus, dorso nigricantibus longitudinalibus. remiges nigræ. femora ruffa. cauda longissima bifida ruffa. tibiæ nudæ.

[gen.] 7. FALCO. *macroptera. maculæ pennarum longitudinales.*

8ª. Falco pedibus coeruleis. Lanarius Gesn: 76. sine fig: Lanarius gallicus Ald: Lanarius cujus mas Tertiarius dicitur Will. 48. Rs. 15. §. 13.
Probe distingvi debet a Lanario italico.

8. *Rostr:* coerulescit, caput et totum corpus subtus cinereo album, maculis nigris demissis. dorsum et alæ ferrugineæ ferreæ: cauda longissima maculis oppositis albidis: tibiæ ultra medium vestitæ. pedes coerulei, *rostri* maxilla superior sinu acuto in medio margine insculpta et mox anterius processum acutum emittens.

9ᵇ. Falco albo-cinereus viridis et pedibus luteis Rudbf. non descriptus.

9. Will: 51. Rs. 12. Dorsum nigro cinereum, venter candide cinereus maculis transversis. pedes lutei. magnitudo galli gallinacei.

10. Falconis forte Species. Lithofalco et dendrofalco Rs: 14. §. 8. Dendrofalcus Gesn: 75. Lithofalco et dendrofalco seu Falcones Lapidarius et arboreus. Will: 47. Uti detta specie hafwer jag hoos Autores eij funit någon klarhet. Hela detta genus är af Autores confust tracterat, ty kan jag här eij sluta något wist. **Bomfalk.**

It. Dal. 100.

10. *Dendrofalco.* niger, collo brunno, venter *pictus brunno, nigromaculatus.*
Falco verus cinereus maculis fuscis. cauda cinerea 4 fasciis fuscis. Inest cera, et pedes flavi. magnitudo Gallinæ.

[gen.] 8. PYGARGUS, *brachyptera maxilla inferior superiori dimidio brevior, Digitus posticus maximus.*

11. Pygargus Rs. 7. §. 5. Bell. 15. Pygargus seu Albicilla, qvibusdam Hinnularia Will: 31. Pygargus Gesn. 205. **Hafsörn.**

11. Rostrum luteum, maxilla infer: obtusa, superior longior, adunca, acuta, margine leviter obtuse sinuata. *color* corporis testaceus, pennæ capitis et colli acuti. pennarum margo albicat s: dilucescit, venter brunnus, caudae rectrices albi, rectrices enim albi, sed apicibus ferrugineis. alarum remiges nigræ. magnitudo anseris. *cera* rostri lutea. nares transversales. tibiæ seminudæ, luteæ, magnitudo anseris.

[gen.] 9. NISUS *brachyptera, maxilla superior processibus angularibus instruitur. Lingva emerginata.*

12. Nisus mas. Falco — fringillarius mas RUDBf: Accipiter fringillarius seu recentiorum nisus et Sparverius RS: 18. §. 2. WILL. 51. tab. 5. Accipiter fringillarius ALD. 1. BELL. 19. b. Falco fringillarius GESN: 51. sine fig.

12. *Mas* pedes dilute flavi.

femina. Falco — fringillarius femina RUDBf. Muschetus ALD. Accipiter minor mas qvam vulgo Nisum vel sparverium appellant. GESN: 52.

12. *Femina* pedes sordide flavi.

Sect. II. *Rostrum cera ornatur. Digitus posticus geminus.*

[gen.] PSITTACUS *digiti duo antici.*

Sect. III. *Rostrum cera caret. Digitus extimus retrorsum versatilis.*

[gen.] 1. BUBO *caput pennis surrectis aurium instar positis deformatur. Lingva emarginata, supra echinata.*

Kyrkiouf. 13 Bubo magnitudine anseris. Bubo primus. WILL: 63 §. 12. Bubo 1. GESN: 234 ALD. Jacurula MARCG. Bubo. BELL. 25. a.

13. Magnitudo anseris fere. *rostr:* nigr: mystax loco ceræ, corpus testaceo ruffum, lineolis undulatis nigris et majoribus demissis nigris pictum. aures nigri. *venter* maculis rarioribus demissis. tibiæ et pedes crasso vellere leporis instar vestiti. cauda alis longior Zonis sordidis. alæ maculis nigris sparsis. pedes maculis carent.

14. Bubo scandianus RUDBf: Pedes albi et crines loco plumarum longissimi.

14. Magnitudo meleagris, albus maculis nigris.

Hornugla. 15. Bubo Sex pennis aurem fingentibus. Otus sive Noctua aurita WILL. 64. XII. RS: 25. §. 2. Asio otus BELL. 25. b.

[gen.] 2. NOCTUA *pennis aures efformantibus caret. Lingva emarginata enim hic est.*

It. ol. 103.

16[a]. Noctua ferruginea penna una vel altera alarum vestitrice, alba. Strix ALD. 1. 561. descr: et 563 fig. WILL: 65. XIV. Rs: 25. §. 2.

17[b]. Noctua flammea. Strix tota flammea. RUDBf: non descript:

18[c]. Noctua ruffo-fusca magnitudine Merulæ. Noctua GESN: 620 ALD: Noctua minor WILL: 69. N: minima WILL: XIII. Rs. 26 §. 6.
alarum tectrices infra seu subtus albæ.

18. Magnitudo merulæ, tota superiore parte fusco-cinerea, punctis albicantibus: in cauda 4 lineæ transversæ albæ et in alis puncta albida per 5 à 6 lineis trans[vers]is digesta.
Parte inferiore tota albicans cum maculis longitudinalibus fuscis. alæ subtus maculis in 5 ordines dispositis albis, qvarum extimæ minores. tempora alba macula. pedes albidi subtus lutei, ungves nigri. rostrum luteum vibrissis nigris. caput punctis albis.

19[d]. Noctua major oculorum iridibus croceis RUDBF: non descripta. magnitudo Cuculi.

20[e]. Noctua major oculorum iridibus pallide luteis RUDBF: non descripta. Antecedenti similis, sed paulo major.

20. Magnitudo corvi, supra tota sordido cinerea maculis pisiformibus albidis.
Facies tota utrinque a naso annulo sordido nigricante cingitur, intra qvos circulos facies fusco albicat, infra albida. sordido fusca inqvinata, iris pallide lutea, *ungves* nigri acuti: rostrum albidum.

21. Noctua cinerea. Ulula GESN: 773. Ulula ALDROVANDI, an forte strix cinerea nostris? WILL: 68. XIII. Ulula latinis Rs. 26. §. 4.

21. Oculorum iridibus atris ab omnibus consortibus differt.

22. Noctua scandiana maxima ex albo et cinereo variegata. RUDBf: non descripta.

22. Gallina duplo major. albo-cinerea maculis transversis fuscis. Tota fere nivea. pectus et venter maculis undulatis transversalibus fuscis. Dorsum album maculis anomalis cinereis. ut et tectrices alarum. Alarum remiges expansæ niveæ secundum longitudinem alarum macularum 2^{orum} ordinum cinerearum subrotundarum parvarum. non 3^{ia} macularum ordo accedat. caput fere album ut et cauda, et nigris paucis punctis aut maculis aspersa.

Noctua Dorso fusco, ventre cinereo undulato, aurium collari gemino nigro.

Rostr: aduncum, maxilla superior dorso pallido lateribus nigricantibus.

Vibrissæ rachi nigro, filamentis albis.

Caput cinereum punctis s: undulis conglobatis tegitur. *tempora* cinereoalba, *canthus* oculi uterque nigri. *aurium* e regione macula nigra oblonga descendit ad maxillam inferiorem usque, sensim tamen angustatam, qvam macula oblonga cinerea undulis raris nigris, deinde alia nigra primæ exacte simili, qvæ basi cum eadem coit.

Mentum macula parva nigra tegitur.

Subtus tota cinereo-alba, lineis transversis leviter undulatis fuscis, ita ut singula penna, q̂ satis laxa est 5 à 6 zonis fuscis.

Dorsum fuscum maculis albis majusculis aspersum. alae fuscæ maculis raris albis, ita ut remiges fuscæ a lateribus maculis subrotundis albis notantur.

Cauda. semipedalis fere, angusta, 9 à 12 zonis angustis zonita, alias fusca.

Tibiæ plumosæ cinereæ, lineolis pallidis tectæ. *ungves* acutissimi, pallido enigricantes.

Magnitudo corvi l. parvæ gallinæ.

CLASS: II.

[gen.] 1. CORVUS. *rostri maxilla superior convexa, dorso cultrato. lingva bifida. cauda integra.*

23[a]. Corvus niger major. Corvus GESN: 394 WILL: 82. XVIII. Rs. 39. §. 1. JONST. 38 Tab. XVI. in Laponia rariss: Korp.

It. Dal. 65.

24[b]. Corvus niger minor. Cornix WILL. 83. Rs: 39. §. 2. Cornix nigra WILL: XVIII. in Scania copiisse. Roker.

It. ol. 86. 19. 101.

25[c]. Corvus cinereus vertice gula et alis nigris. Cornix cinerea frugilega WILL: 84. LXXVII. Rs. 39. § 4. Cornix cinerea WILL: XVIII. m. Kråka.

— variat. rarissime colore albo, qvalem vidit: Nobiliss: RUDBf: pedibus et rostro exceptis fuscis.

26[d]. Corvus cinereus vertice et alis nigris. Cornix frugivora et frugilega WILL: 84. Cornix frugilega WILL. XVIII. Rs. 39. §. 3.

27. Corvus coeruleo niger, occipite pectore et ventre cinereus. Monedula non Lupus WILL: 85. XIX. Rs: 40 §. 5. ALD. Kaja.

[gen.] 2. GLANDARIA. *Rost: cultratum. ling[v]a sagittata, emarginata, vibrissæ ad nares. cauda integra.* remig: alarum 18, *qvarum 1 dimidia secunda, secunda 3ia brevior.*

28[a]. Glandaria capite maculato. Pica glandaria vel garrulus avis GESN: 700. Pica glandaria WILL: 88. XIX. Rs. 41. §. 2. Skrika.

29[b]. Glandaria ruffo-fusca maculis albis triangularibus. Caryocatactes GESN: 245. WILL: 90. XX. Rs: 42 §. 5. TURN:

[gen.] 3. CORACIAS. *rostrum rectum,* obtuse acutum. maxilla sup. longior, convexa cultrata, nares setis, tectæ, rotundæ. *pennæ in cauda mediæ longissimæ, hinc inde sensim breviores.* ungvis digiti postici maximus.

Skata. 30. Coracias ex albo et nigro variegata. Pica varia seu caudata. WILL. 87. XIX Rs: 41. §. 1. Pica GESN: 695 LONICER: 343. a. JONST: 44. XVII. in Lapcnia non data. Coracia tota nivea. Pica alba RUDBF. varietas antecedentis rarissima. rost. convex., rectiusculum, cultrat, apice angusto deorsum flexo, maxilla inferior brevior, velut abscissa, concava, longa, apice lacero, membranacea.

[gen.] 4. MONEDULA. *Rostrum rectum. Verrucæ seu tubercula nuda ad oculos. Pennæ exteriores caudæ reliqvis longiores,* ungves parvi compressi, acuti, medius altero latere sc. interiori, margine auctus.

Spansk-kraka. 31. Monedula. Cornix coerulea GESN: 85 WILL: 85. Pica marina Rs: 41. §. 3. cum hoc eandem esse putat RAJUS Garrulum argentoratensem WILL: XX. Garrulus Argentoratensis probe distingvendus erit a Garrulo Bohemico.

31. Colore elegantissimus est Basis alarum coerulea discus viridis, apices nigricantes. dorso ruffo sangvineum, cauda viridis.

[gen.] 5. UPUPA *digitus exterior et medius concreti sine membrana. rectrices alarum 16. et caudæ 10. caput crista, dupplici pennarum ordine instructa, ornatum.*

Härfogel. 32. Upupa WILL: 100: XXIV. Rs: 48. §. 6. GESN: 776. JONST. tab. 42 et XXVII, Epops, Upupa BELLON. 72 a. *Upupa* Charlet. 92 t. 93 opt.

Brachypteræ

Paradisea. cauda integra. 2 pennis longissimis nudiusculis reflexis. pennæ pectoris longissimæ, caudam mentientes rectricibus longiores. Manucodiata rex. Marcgr. Rs. 21. § 6. WILL. 57.

CLASS: III.

Sect: I. *Rostrum rectum.*

[gen.] 1. SCOLOPAX. *rostrum digitis longius, cujus maxilla superior productior inferiori, apice depresso. Femora seminuda. Digiti soluti postico minimo.*

It. Dal. 150.

I. Rostrum digitis dupplo longius.

33[a]. Scolopax dorso fusco cum lineis transversalibus candidis, ventre albo. Gallina minor Will: 214 LIII. Rs: 105. §. 2. Gallinago seu rusticola minor Gesn: 503.

Aldr.

1734 $\frac{IV}{27}$. lingva subulata mollis, *mas. Scolopax parva*, ventre albo. *cauda* nigro et ferrugineo maculata. collum et caput testaceum maculis fuscis aspersum. caput pallidius testaceum picturis fuscis longitudinalibus 4, qvarum 2 per oculos, 2 intra supra caput percurrunt. qvod remiges ordinis interioris apicibus albentes velut linea alba transversalis latus percurrere conspicitur sternum et venter albus, alæ nigro cinereæ pictum pennis nigricantibus margine exteriori longitudinaliter pallide testaceis, disco maculato. cauda brevis 12 à 14 pennis, extrorsum rotundata, interius nigra, magis exterius testacea variegata, apice albido, femora seminuda, tetradact[yl]is pedibus cauda. duplo longiores, postico unico articulo minimus. digitus medius. tibiam longitudine æqviparatur. rostr. pallidum exterius artum, longissimum, di[gi]tum max: bis longitudine sup[e]rat, lateribus sulcatis, exterius velut ga[n]grenosus inæqvalis, supra sulcatus, maxilla superior longior, recta.

34[b]. Scolopax aqvatica fusca ventre albo major. Rudbf: non descripta.

35[c]. Scolopax dorso incano, ventre albo, cauda undis albis et fuscis varia, Pluvialis major Will: 220. Rs: 106 §. 8. Glottis

seu pluvialis major WILL: LV. Limosa venetorum. GESN: Glottis GESN:

ALDR.
Tolk. it. öl. 300 it. Dal. 40.

[gen.] 2. TRINGA. *Rostrum æqvale, compressum, digitis longitudine analogum, maxilla superior longior inferiori. femora seminuda. digiti liberi, postico minimo* extimus medio membrana ad primum articulum connexus.

Tringa — — — — — — — —

Gallina aqvatica minima pedibus nigricantibus RUD. Rostrum digitis paullo longius, digitus posticus minimis. Dorsum fusco-cinereum, pectus dilutus maculatum. Magnitudo parvæ columbæ.

Horsgiök. 36[a]. Tringa maculis in pectore transversalibus. Tringa ALDR. 3. 481: Gallinula Rhodophus s. Phænicorus ALD. 3. 461. Ochrophus media GESNERI. ibd. WILL: 222. LV. Rs: 108 §. 7. Gallinaceis vel Gallinulæ genus nomine ignoto, qvod nomine ignoto Samethumbie nomino GESN: 517. in Sterngall. BALTNER:

36. Tringa — — — — — — — —

Tringa ALD 481. Ochrophus media GESN. 511 et 508. WILL. 222. Pedes nigri, venter albus. supra nigro—fusca ad brunnum accedens. alæ subtus nigræ lineis albis undulatis pictæ, cauda maculis transversalibus ornatis. collum maculatum.

NB. rostrum et pedes nigrescunt. venter albus. gula albicat pectus albo cinereo maculatum. dorsum a capite ad coccyg. nigro fuscum, punctis albis. deinde ad caudam albus, cauda alba Zonis nigris: alæ dorso similis vix maculatæ subtus dilutiores, leviter maculati. sub cauda alba. *vidi.*

Tringa — — — — — — — —

Gallinula aqvatica minor, pedibus sordide viridibus RUDB. Dorsum nigrum punctis albidis notatum, venter fere albus, pectus maculatum.

Beccasine. 37[b]. Tringa maculis in pectore longitudinalibus. Tringa minor WILL. 223. LV. Rs: 108. §. 6. Motacilla cujus iconem Kentmannus, descriptionem Fabricius ex Misnia ad me dedere. GESN: 617. fig. mal: descriptio imperfecta. Gallinula hypoleucos Gesneri ALDR. 3. 469.

37. Dorso nigro viridi fusco. Infra alba pectore obscuriore, alæ nigræ apicibus albis, cauda apice albo.

38^c. Tringa rostro ad basin ruffescente *mas* pennis colli reliqvis **Brushane**
productioribus. Avis pugnax WILL 224. LVI. Rs: 107. §. 3. Avis pugnax JONST: p: 152. Tab. 51 et 52 fig: variæ. MARS. 52. t. 24.

38. hinc spectat Avis pugnax sexta ALD: 419. Rostr: carneum. caput sordidum, veluti auribus. collare inflato albicante. infra hoc et pectus minus inflatum fuscum. alæ cinereo-fuscæ, exterius nigriores. subtus dilute cinereus. femora seminuda et sangvinea.

It. Dal. 69. Aldr. 3. 413.

Remiges fuscæ, rectrices fuscæ, quibus 5^tis utrinque (minerato a latere versus centrum) fusco, nigro alboque variegatus in mare.

XX NB in facie papillæ infinitæ parvæ carneæ; Pennæ colli longæ albæ. Pedes rubri cum postico.

—— rostro ad basin rufescente *femina* pennis colli (: reliqvis aeqvalibus) Avis pugnax JONST. Tab. 51. fig: ultima.

Tringa – — — — — — —

Gallinula aqvat. rostro et pedibus rubris RUDB. potius sangvineis dixisset. Luteo-cinereo maculatus, pectus albo-cinereo maculatum.

Tringa — — — est scolopax. Pluvialis major ALD: 535 pedes coerulei, venter albus, pectus pallide luteo cinereum, dorsum pennis nigris, marginibus sordide luteis, apicibus albis pingitur.

Tringa — — — *Gallina aq: fusca ventre albo* RUDB: omnia ut antecedens, sed minor, apicibusque pennarum minus albidis.

Crex. Tringæ species.

pullus erat qvem descrip.
an Crex Bellonii Will: 220.
Magnitudo passeris. urropygium brunnescens.

rostrum digitis ½ brevius compress., narium regio oblonge concava, in qva narium foramina linearia, angusta, rostrum compressum valde, acutum, maxillæ æqvales nigræ, cum diluta macula in gibbulo maxillæ inferioris. lingva acuta rigida supra concava subulata, cum duobus utrinque unciolis, caput supra brunnum cum nigricantis mixtura, intra qvod et oculos regio collum versus delucitur albicans punctis fusco-brunneis.
gullam[!] albicat cum cinerei mixtura.
dorsum — — brunneo-nigrum lineolis in singula penna — — — — — ad duo latera albo, (sed non ad margines) longitudinales. alæ nigro fuscæ, in singula penna puncta vel lineolarum albarum notulæ oppositum.
remiges 24
pectus fuscum lineolis albo cinereis transversalibus. venter sordido albidus. femora fere seminuda. tibiæ compressæ breves s: vulgares, nigro virides. digiti 4 postico minimo, reliqvæ longæ, media longissima.

[gen.] 3. PLUVIALIS. Rostrum æqvale digitorum longitudine, femora seminuda, digiti soluti tridactyli sine postico.
It. Dal. 70. It. Dal. 113.

Råge-pipare. 39. Pluvialis nigricans punctis luteo viridibus. Pluvialis viridis WILL: 229 LVII. Rs 111. § 3.
Sloan: 263 f. 1. male.

In alpibus freqvens. Hutti lappis.

39. viride luteus, maculis in dorso nigris ramosis.

Åkerhöns. 40. Pluvialis minor nigro flavus. RUDf: non descriptus.

Myrpytta. 40. an GESN. 714? ALD. 531? dorsum viride cinereum, maculis ramosis luteo viridibus pictum. Ab oculis per latera colli utrinque linea alba descendit. Pennarum apices nigri, maculis albis ramosis ornati, rostrum breve, pedes tridactyli.

remiges nigrocinerei, pectus nigricat. femora obscure maculata. *vel melius* propria in viva avtopsia:

dorsum nigrum, punctis luteis l: fuscis, albidis vix conspicuis, alæ nigræ, remiges, tectrices maximi apicibus albis. gula ad pectus nigra, pectus et venter niger. a fronte supra rostrum sursum supra oculos linea alba per latera colli ad alas descendit, alae subtus albescunt, cauda dorso albidior, subtus alba, femora albescunt an ad posteriorem.

Pluvialis nigro-viridis RUDBf. non descriptus, valde similis est N:o 40, defert tamen ab eo maculis magis transversalibus. Tempora in hoc nigra, non autem in eo.

41. Pluvialis GESN: 715. an hic sub prima specie comprehendi debeat, fateor me ignorare.

Strand-pipare. [gen.] 4. CHARADRIUS. *Rostrum cum digitis longitudine æqvale. maxilla superior apice incurvo s: o[b]tuso terminatur. Pedes tridactyli, digiti soluti.*

42. Charadrius torqve ornatus, sulcipes. Charadrius sive hiaticula sulcipes RUDBf. Charadrius sive hiaticula WILL: 230. LVII. Rs. 112 § 6. Charadrios. JONST. Tab. 53. pag: 116.
Pago lappis in alpibus.
SLOAN. tab. 169 f. 2. mala.

43. Charadrius torqve ornatus, flavipes. Charadrius s: Hiaticula flavipes RUDBf: non descript. Nota. per colorem flavum intelligitur col: pallide s: livide luteum, per fulvum autem colorem croceum, s: e ruffo-luteum.

43. rostrum croceum apice nigro. caput cinereo fuscum. occipite leviter nigricante. linea a fronte per oculos deducitur: tempora obscuriora. collare album cum gula. ab hoc ad sternum cinereo nigricat. dorsum. alæ et cauda cinereæ. venter albicat et pectus. pedes crocei.

44. Charadrius fuscus, ventre ruffescente. Charadrius major cinereo fuscus prona parte flavescente s: Lapponum RUDBf: non descriptus. Brevis hujus descriptio hæc est antecedentibus duobus :| q inter se satis similes :| dupplo major est. Vertex cinereo fuscus, pectus cinereum, venter ruffescens. sub cauda albus. Dorsum et alæ cinereæ, maculis ruffescentibus pictæ. Digitus posticus nullus.

Rostrum rectum, digitis longius, apice ovato acuminat., mandibula superior longior, pes sine postico, digitus extimus et medius aliqvantum membrana connexi.

Hæmatopus Bellonii. WILL. 220. Rs. 105. 7. Pica marina gallorum et Anglorum. Skärskiura. Tota nigra, ventre, infimo pectoris et maxima alarum pars alba. tibiæ breves, rostrum rubrum, edit patellas ad littus norvegiæ et angermanni.

Hæmatopus, Marspit. Gotlandis
Strandschiura. Ölandis
it Öl. 126.

[gen.] 5. VANELLUS. *Rostrum longitudine digitorum. caput cristatum femora seminuda. digiti liberi. pedes tetradactyli.*

45. Vanellus mas gula nigra. **Wipa.**
Capella sive Vanellus WILL. 228 LVII. Rs: 110 § 1. Vanellus GESN: 764. Vanellus s: capella JONST. Tab. 53. pag. 164. Lapvinus ANON. p. 138 § 95.
—— femina gula alba, capella JONST. Tab. XXVII. capra, capella, Vanellus. BELL. 47 a.

45. MAS. caput supra nigrum, plumis longis tenuibus, recto reclinatim extensis versus occiput. gula versus collum. deorsum nigrum (: hinc mas est :) pectore nigrum, tempora albida, dorsum a collo cine[re]um sericeo et brunno, cœruleo viridique et ferrugineo splendens, collum supra cinereum. alarum tectrices cum colli conveniunt, sed magis cœrulescunt, remiges nigri, exteriores 5 apicibus albicant, interiores introrsum albicant versus basin, ut et alarum tectrices interiores albæ, sternum et pectus album.
remiges 24 à 25 in singula ala.
Cauda æqvalis 12 rectrices albas, a medietate exteriori nigras, apicibus pallidis, ex hisce exteriores, utrinque una, totæ albæ sunt,

excepta macula in margine prope apicem introrsum nigra tectrices et superiores et inferiores ferrugineæ.

Rostr. nigr: angustum, nares oblongæ, nudæ, excavatæ, att man kan se genom begge.

Pedes rubræ, femora seminuda, longitudine, caudæ pes tetradactylus, postico minimo, vix osse instructo, tres anteriores fissæ, longitudine rostri, exterior medio cohæret articulo intimo membranula.

Lingva mollis carnea, integra, basi dentulata.

[gen.] 6. FULICA *Rostrum acutum compressum, ad cujus basin maxillæ superioris globus nudus carneus collocatur. pedes tetradactyli. Digiti membranis semilunaribus acuti.*

Bläs-klacka. Melarensibus.

46. Fulica MARS. 70. t. 33. LONICER. 337. a. WILL: 239. LIX. Rs: 116. §. 1. Fulica recentiorum GESN: 390.
Hoopoë ANON. 98. fig. 37.
Fulica BELL. 39. b.

46. Tota supra nigra, subtus nigrocinerea, pectore undulata canitie picto. rostrum carneum fronte calva. *rostr:* breve. *nares* oblongæ. maxilla superior longior recta, acuta. cauda brevissima. pedes longi testacei, 4dactyli, anterioribus membranis acuti.

Sect: II. *Rostrum curvum.*

[gen.] 1. ARQVATA. *Rostrum deorsum inflexum. femora seminuda, pedes tetradactyli usque ad primum articulum membrana conjuncti.*

Jung-spole. Hötiuf. Klöfwe.

47. Arqvata vertice cinereo. Numenius sive Arqvata GESN: 221. WILL. 216. LIV. Numenius sive Arqvata major Rs. 103. §. 1. Numenius ALD.

NB. Rostrum rectissimum, maxilla superior longior, cultrata, a nasi foraminibus ad apicem fere excavatis. maxilla inferior a medio interiori qvadrata. rostrum acuto obtusum. pedes carnei. caudæ apex subtus albus, lingva acutissima. *Vidi* 3 maj 1731, adde unica lineola, nigra transversa ubi aures, caput pone 4 maculis magnis nigris transversis pingitur. Rectrices 12 nigræ apicibus supra cinereis, infra niveis.

a. Arqvata — — — — — — — — — — — — —
Gallinago minor Ald: Will. 214. Scolopax |. Gallinago minor Ald: 476. Gesn: 503. caput sordidum (qvod mihi semper ? .) maculis utrinque duabus nigris, una loco superciliorum, altera inter oculos et rostrum. Tota colore sordide luteo maculato, ventre albo. cauda sordide lutea, dorsum vero sordidius.

b. *Arqvata* cinereo ruffa, femoribus tectis, macula ab oculis ad rostrum nigra. Scolopax s: perdix rustica Ald. 3: 474. Scolopax |. Will. 213. Morkulla. femora ad genua tecta, similis antecedentis, sed caput in vertice maculatur, linea in capite utrinque tetra unica si ab oculo ad rostrum nigra, in superciliis vero nulla. Maculæ capitis transversæ. Maculæ nigræ in capite et dorso reliquis majores. subtus cinerea maculis transversis nigricantibus. alæ sordide ruffescunt.

47. alæ nigræ maculis niveis pictæ, pro differentia specifica substituatur.

descript. n:o 47. b. Morkulla. Supra ruffo testaceis lineolis crassiusculis transversis nigris, qvibus maculæ nigræ asperguntur.

infra totus albicat lineis tenuioribus.

cauda brevissima rectricibus nigris, apicibus supra albocinereis. infra niveis, margo exterior rectricum colore testaceo variegatur.

caput a rostro ad oculos linea nigra extendebatur.

rostr: rectum, digitis 2plo longior, utrinque fossula sulcatum, apex glaber, obtuso acuminatus, maxilla superior productior.

nares oblongæ, *lingva* acuminatissima, palatum denticulis minimis eleganter instructum.

pedes cinerei ad genua tecti, digitis mediis longissimis, posticus minimus, omnes soluti, ungvis intermedius introrsum marginat.

magnitudo Bonasiæ.

48. Arqvata sive Numenius medius Rudbf: non descripta.

48. pedes s: femora seminuda, cœrulea. pennæ dorsi nigræ maculis sordidis. caput, collum, pectus dilutius sordida, maculis longitudinalibus ornata.

49. Arqvata sive Numenius minor Rudbf: non descripta.

49. *Arqv: s: numenius minor plumis dorsi fuscis rhomboideis* R[udbf.] rostrum maxime arcuatum, nomen optimum. pedes cœrulescunt. rostrum nigrum. caput, collum et pectus maculis longitudinalibus pinguntur accumulatis, inferioribus velut semiarcuatis differtis. venter albus. pone pedes distincte maculati. cauda cinerea zonis fuscis cincta, remiges nigricant.

[gen.] 2. RECURVIROSTRA. *Rostrum sursum recurvum, femora seminuda, pedes tetradactyli, palmipedes.* Recurvirostra alba.

Skiärfläck. It. ol. 127.

50. Recurvirostra pectore ruffescente. Scolopax rostro recurvo, pectore ruffescente, pedibus nigris Rudbf: non descripta.

50. Vix notabile admodum, rostrum recurvatur, hinc potius fere ad scolopaces. pectus croceum a rostro ad pedes. Dorsum sordidum.

Jungspole. *Hötiuf, Klöfwe.* (ex sono) q̂?
hage tita q̂? *pyt.*
Kowipa q̂? *Kowip.*
Swanen reser *ifrån wester* till öster.
Hafreröte reser om wåren in ifrån wester till öster.
wrakfogel. q̂ q multis copiam piscis suppetant.
willgiäs från öster till norr.

CLASS: IV.

Sect. I. *Rostrum acutum, angulatum.*

[gen.] GRUS *caput ad basin rostri* vertex papillis coccineis coronatur *calvum. ungves graciles.*

51. Grus Gesn: 529. Will: 200 XLVIII. Mars p. 6. T. 1. Rs. 95. §. 1. Jonst: p. 166 Tab. 54. Bell. 41. b. Blasii anat: animalium Tab: XLI. f: 8. **Trana.**

51. rostrum rectum, angulat: viride, femora seminuda nigresc. nares oblongæ. corpus cinereum, remiges alarum nigræ. frons niger, vertex papillis coccineis coronatur, occiput nigricat. pedes nigri, postico brevissimo. cauda tofacea nigricans brevissima.

[gen.] CICONIA. *basis rostri tecta. ungves lati, humanis similes.* Digiti intimo articulo connexi.

52. Ciconia alba, alis nigris. Ciconia alba Will: 210. Rs: 97. §. 1. Ciconia Lonic: 341. a Gesn: 262. Jonst: 147. Tab: 50. Mars. 26. t. 11.. Bell: 45. a. **Stork.**
in Scania copiose. alias rariss:

[gen.] ARDEA. *Digitus posticus longissimus, anticorum medius subtus serratus.*

53. Ardea cinerea crista nigra. Ardea cinerea major Will. 203 XLIX. Rs. 98. §. 1. Jonst: p: 151. Tab: 50. Mars. 8. t. 2. Ardea pulla sive Cinerea Gesn. 212. **Häger.**

53. *rostr:* rectum, *maxill: superior* nigra, *inferior* carnea, nares oblongæ. *crista* parva dependens nigra, gula alba. macula intra oculos et rostrum utrinque alba. collum et dorsum cœruleocinerea, collum anterius s. infra albicat, maculis longitudinalibus pictum. pectus et venter albida, remiges nigræ, cauda cinerea (: alis brevior:) brevissima. basis alarum collo anteriori concolor cum ruffi mixtura. femora seminuda cinereo incarnata. pedes nigricant. magnitudo ciconiæ.

54. Ardea collo pennis prælongis tecto. Ardea stellaris Will. 207. L et LII. Rs. 100 §. 11. Mars. 16. t. 6. Ardea stellaris minor Gesn: 214. fig: mal. **Rördrum.**

54. vidi 1731. 30 Jul: maxilla sup: intra 3^{bus} striis elevatis instruitur. ma[r]gines utrinque maxillae acutissimæ.

Rostr: longum, convexum, sordide nigrum. longitud: medii di[gi]ti.

nares oblongae, valvula superius affixa tectae, ex qvibus canalis ad apicem usque excurrit utrinque.

ling[v]a larga, angusta, acuta, 3angularis acuta unica deorsum tendente.

femora seminuda, tibiæ extra caudam longæ, dilute virides.

pedes colore tibiæ, ungves leviter arcuati. postico longissimo.

Remiges — — qvavis ala 22. rectrices 12 obtusa. color capitis soli obverso a rostro ad collum nigrum. supra ruffo testaceus, maculis oblongis transversalibus infra dilutior maculis pennarum oblongi longitudinalibus.

Oden-swala. 55. Ardea fusca pectore et cauda nigra, rostro et pedibus subviridibus. RUDBf:

55. Rostrum viride, caput ad sternum usque cum alis, dorso et cauda nigrum. pectus et venter albus. pedes fusce virides, femora seminuda sunt.

Ciconia nigra. Will. 211.

Faber lynceus in Re — — — — — — —

membrana palm. ad primum articulum exterius non interius. Ovidii mergum putat Faber.

Sect: II. *Rostrum, obtusum.*

[gen.] PELECANUS. *Rostrum planum apice in circularem figuram dilatato.*

Pelekan. 56. Pelecanus, Ardeola candida, albardeola BELL. 43. a. Pelecanus s: Platea GESN: 666. Rs: 102 §: 1. JONST. tab: 46. Platea s: Pelecanus. MARS. 28 t: 12. MERRET. 181. WILL. 212 Platea s: Albardeola WILL. tab. LII.

Leucorodius Qvibusdam.

Platina: Mus: Dan. Part. 1. sect. II. N:o 10. Tab. 11. f: 10.

Platelea *Ciceroni.*

— — — — WORM: ex Lapponia semel.

Spoonbill ANON. 134. f. 89.

CLASS: V.

Sect. I. *Rostrum obtusum.*
Pedes ad æqvilibrum collocati. Palmipedes.

[gen.] 1 CYGNUS *rostrum convexo planum cujus basis cera nuda instruitur.*

57[a]. Cygnus basi rostri lutea. Cygnus ferus WILL: 272. Rs: 136. 2. **Willswan.**
Cygnus, cycnus. olor. BELL. 30. a. Malmogiæ in Scania freqvens.

58[b]. Cygnus lobo ad basin rostri, carneo, antrorsum reflexo nigro. Cygnus mansvetus WILL: 271. LXIX. Rs: 136. §. 1. **Tam swan.**

58. rostrum et pedes nigri, cera magna in oculos tegens carnea ipsis venis sangvineis. ova fere 2 menses excludit adeoque anseri longævior. Eum 300 annos vivere posse putatur, Willius ut anser 100.

NB *Nov: genus:* lobo ad rostri apicem osseo, gutture prominentia ossea instruuntur.

59[c]. Cygnus lobo ad basin rostri osseo. Anser cygneus Gvineensis Rs. 138. Upsaliæ vidi 1730. mas differentiam hanc specificam optime et clare exhibet, femina autem vix conspicue. Anseri vulgari alias admodum similis, sed major. ansere domestico major. guttur crassior. variat color. **Turkisk gås.**

[gen.] 2. *Anser rostrum convexum, ad basin plumis vestitum.*

60[a]. Anser varie coloratus. Anser domesticus GESN: 141. WILL: 273. LXXV. Rs: 136. 3. **Gås.**

61[b]. Anser supra cinerea, subtus albicans, *mas*, ventre candido. Anser ferus GESN: 158. WILL: 284. LXIX. Rs: 136. 4. **Willgas.**
supra cinerea, subtus albicans, *femina* ventre incano.

62[c]. Anser e nigro et cinereo variegata, ad sternum usqve nigra. Anser scoticus verus, Bernicla dictus. VAL: m. 495 Branta vel Bernicla GESN: 110. Bernicla seu Bernacla WILL. 274.

Rs: 137. Bernicla Brenta JONST. Tab. 48. Anser arboreus s: scoticus aliis, cujus iconem Lobelius, Sennertus, in hypno: ALD: et Dedere Qvidam e veteribus e conchis alii ex arboribus produci vane tradiderunt. hujus refutationes vid: Clus: — — — — DIEUSINGIUM FR: de Anseribus scoticis. WANÆUS antiq: hibern.

cinerea fronte alba. *mihi*

63[d]. Anser cinereus ferus torqve inter oculos et rostrum albo. Erythropes RUDBf: non descriptus. är tämeligen lik, allenast litet differerar.

63. femina est in Helsingia rostrum sordide carneum, frons albus, caput, collum, dorsum et cauda järngrå, pectus et venter candidus, maculis ad finem sterni nigrescentibus aspersis. pedes sangvinei.

[gen.] 3. *Anas rostrum convexo apice depressum*, summo margine resimo. maxilla uterque ad latera *leviter resimum* venereæ in modum serrata. lingva integra.

Små-swärter. 64[a]. Anas alarum colore unico. Anas fera fusca WILL: 288. LXXII. Rs. 143. 10. Anas fera fusca vel media GESN: 116. JONST: Fab. 49. pag. 143.

Anas fera fusca Ald. 221. Penelops veterum ibd. 218.

B.: cop.

64. alæ cano nigræ macula alba, rostrum coeruleum.

Stor Swärter. 65[b]. Anas nigra, macula alarum alba. Anas fera nigra RUDBf: Anas niger WILL: 278. LXX. Rs: 144. 4. Anas fera fusca JONST: T. 49.

It. ol. 295 229 325 379 ALDR.

B cop:

65. mas. Rostrum luteum, Linea alarum transversa alba. tota nigra. *femina* rostrum nigrum.

Anas canina ALD. WILL. 294 Anas Libyca ALD. BELLON. WILL. 294. An: moschata an canina ALD. WILL. 294. LXXV. Anas moschata RAJ 150. 3. odorem spirat moschi. ex anatibus maxima. alba erat. supra nigra magnis albis maculis. frons och käfftar, nuda papillosa, supra nasum hinc velut cornuta. mas [habet] pone collum (medium) tubercula papillosa. *i Wårby.*

66[c]. Anas variegata, macula alarum alba, nigra, ruffa. Anas strepera GESN: 121. Anas platyrhynchos rostro nigro et plano. ALDR. 233. Rs. 145. 2. The Gadwall or Gray WILL: 287. LXXII.

67[d]. Anas diversimode colorata. Anas domestica vulgaris Will: 293. LXXV. Rs: 150. 1. Anas circa Gesn: 96. Anas domesticus Jonst: Tab. 49. p: 143. **Anka.**

68. *Femina*, macula alarum alba utrinque nigra. *mas* caput azureum, pectus brunnum, alarum macula azurea utrinque alba. tota concipias albam, exceptis alarum remigibus, ventre toto, excepto pectore, capite supra, omnibus his nigris. caput pone virescit. Hönsunge, vidi.

68[e]. Anas pennis superioribus caudæ, in mare reflexis. Boschas major Will 284. LXXII. Jonst. Tabul: 49. Bosca minor. Gesn: 284. sin: fig: Anas fera torqvata minor Gesn: 114. fig: (mas). Anas fera torqvata major Gesn: 115. c. fig. (femina:) Anas torqvata minor Rs. 145. 1: Anas fera Spiegel Endte Jonst: Tab: 49. **Gräsand.**

Anas torqvata minor Ald. 3. 212.

M: Anas fluviatilis ruffa mas, rostro superius virescente, inferius flavescente Rudb. Anas platyrr. pedibus luteis Aldrov. Will. 284. macula alarum purpurea sericea, hinc utrinque nigra, extra hoc utrinque alba.

femina Anas fluviatilis ruffa rostro subviridi, pedibus miniaceis Rudb. macula ut maris, sed media coerulea splendens. pectus in utrinque ruffescit:) dorsum nebulosum. basis et apex alarum cinerea. cauda alba.

69[f]. Anas mas supra alba, subtus nigra. Anas plumis mollissimis. Worm. 310. Bart. Act Dan: 1. p. 90. Will: 277. Anas Cutberti seu Farnensis Rs. 141. §. 3. femina fusca maculis raris nigris. **Åda. Eider.**

69. *Mas.* rostrum et pedes sordidum. Rostri basis profunde ad dimidium sinuata. caput anterius nigrum. vertice albo, gula ad oculos usque alba, carnea, nacken virescit. supra dorsum alba, subtus nigra, alæ cinereæ punctis ad basin albidis, cauda nigra. *femina* rostrum *lato* simile. color totius corporis scolopacis.

Eidern mas albet corpus maxima ex parte. exceptis pileo capitis nigro, pone bipartito, antice tripartito, angulos ad sinus ceræ maxillæ superioris emittente. Remiges alarum nigræ. Sternum cum ventre et postica parte tota abdominis atra, rectrices nigræ femora et urrhopygium nigrum, capitis postica pars juxta pileum virescit, pectoris antica pars ex albo incarnata. Mandibula superior convexa ut in anser, ungve lato obtuso, cera maxima superne bifurca rugosa. Eidern femina. totus, corpus scolopacis seu cinereum maculis testaceis et nigris undulatum. linea alarum transversa angustissima alba.

Ahlfogel. 70[g]. Anas caudæ pennis geminis longioribus et acutioribus.
Aler. Anas caudacuta. GESN: 121 sine fig: WILL. 289. LXXIII. R: 145. 14. ALDR. 3. 234.

It. ol. 291. 295.

vide appendicem.

70. *mas* cauda pedibus longior, in femina non item. macula alarum alba ut in femina. caput sordidum, collare album. *femina* color scolopacis. macula alarum alba, anterius nigra. ut in mare. femora carnea. cauda acuta ut in mare, sed brevior.

Anas cauda cunei-formi: penna intermedia longissima. Aler, ahlfogel. *Holm.*

Mas. Caput et collum alba, macula magna temporali nigricante. Dorsum nigrum. Alæ nigræ, subtus cinereæ, absque macula. Pectoris s. sterni regio nigra, q color conjungitur cum dorsi nigredine. Cauda cuneiformis supra nigra, subtus alba rectricibus quibusdam lateralibus albis, penna intermedia duplo longior, omnes acuminatæ. Pedes plumbei, palmati, interiori breviori, postico brevissimo palmato, introrsum spectante. Rostrum convexum, semiconicum, obtusum, nigrum, medio rubrum incarnatum. Nares oblongæ, maxillæ sqvamis patulis ad latera dentatæ. faux dentata; lingva apice obtuso 3-lobo lateralibus brevioribus, incumbentibus; margine ciliato Magnitudo

— — —

Femina tota cinereo-nebulosa a dorsi parte superiore, ventre toto, ex albido. cauda cuneiformis, intermedio tantum gradatim longiore, non longissimo.

Bläsand. 71[h]. Anas vertice ruffo vel luteo albido. Penelope WILL: 288.
wriänder. LXXII. Rs: 143. 3. GESN: 108. s: fig: JONST: Tab. 49 ALD. 218 Lin. Penelope filia Icari et Peribaeæ a parentibus in mare projecta, per aves penelopes in tellus exportata, servata est, et a parentibus educata. Fzetz.

71. *Mas* caput et collum brunnum, fronte albido. macula alarum alba, magna ad basin, deinde nigra et azurea splendens, ultimo iterum nigra. rostrum et pedes nigri, dorso cinereo nigro, undulato. collum infra et utrinque maculis transversis griseum: cauda acutiuscula brevis, sub cauda nigra. *rost.* denticulis transversis sqvamosis. lingva ad latera villosa, pectus et venter albus.

Femina cinerea, nebulosa, excepto pectore et ventre albo, rostrum et pedes cinerei: macula alarum nulla.

Brunanka. 72[i]. Anas dorso et alis nigris, remigibus alarum 7 albis. Glaucium BELLONI WILL. 277. 281. Glaucion, glaucus, BELL. 33. b.

72. *Mas.* caput sordide nigrum, oculorum iridibus luteis. macula alarum alba.
femina caput sordide fuscum. in alis loco macula pennæ 5 distincte albæ rostrum nigricat. oculorum irides glaucæ, collare album, pectus nebulosum ad sternum usque. cauda et alæ nigra. dorsum fusco nigrum. pedes et tibiæ sordida, vola atra.

73[k]. Anas ex albo et nigro variegata, capite purpureo nigro viridi, ad angulos oris albo. Anas platyrynchos mas ALD. 224. WILL: 282. RS: 142. 8. Clangula GESNER: ALD. 224. WILL. LXXIII. It. ol. 78. **Knipand.**

73. *mas.* Caput nigrum e viridi splendente, utrinque ad basin rostri macula alba, macula magna alarum alba, linea alba lateralis prope alas in dorso alba. dorsum, caudæ, alæ nigræ. alæ ex nigro in albo variegatæ, ad plurimum tamen albæ. pectus et venter albus, colorem album.
femina cæsio-ruffescens, dorsum, pectus, cauda cinerea. alæ albo cinereæ. venter albus.
Clangula, Mas.
Caput magnum et fere cristatum violaceonigrum. macula subrotunda, nigra ad sinus oris.
Dorsum et cauda nigrum.
Alæ nigræ, macula magna alba; subtus cinereo-nigræ, pone apice medio albæ.
Cauda obtusa utrinque nigra.
Collum, pectus, venter et omnia subtus (excepto capite) alba.
pedes rubri, figura antecedentis.
Femora nigricantia.
linea alba alas et dorsum longitudinaliter distingvit.
Rostrum nigrum, antecedenti simillimum qvoad lingvam, dentes etc.

74[l]. Anas rostro ad apicem latiori extrema circumscriptione subrotundo nigro. Anas platyrynchos altera, sive Clypeata germanica WILL 283. LXXIV. RS: 143. 9. Anas latirostra Taschenmul ALD 3. 224. Anas latirostra major GESN: ALD. 3. 227. It. ol. 230.

74. *mas.* caput nigro splendens coeruleo. pectus album, venter brunnus. pedes crocei, alæ albo et coeruleo variegatæ. Macula viridis sericea. in Scania freqvens.
femina macula dilute coerulea dimidia alarum a basi tingit. caput colore scolopacis.

75[m]. Anas rostro recurvo, vertice obscure ruffo, linea supra et infra oculum alba. Qverqvedula GESN: 105. WILL. LXXIV. Qverqvedula secunda WILL. 290. RS: 147: 6. ALD. 3. 209. **Årta.**

75. Caput rödbrunt, linea a rostro ad oculos extenditur, ubi bifurcatur et altera supra oculum, altera infra extenditur, intra qvas bifurcationes macula viridis splendens locum suplet. totum corpus carneum. Lineis nigris undulatis pictum.

76u. Anas rostro recurvo, vertice nigro, macula pone oculum alba. Qverqvedula prima WILL: 291. RS: 148. §. 9. Qverqvedula altera WILL: LXXIV. Kernel argentoratensis Gesneri ALD. 3. 210.

Ald. 3. 209.

77u. Anas varia minor RUDBfil. non desumpta.

77. *Mas.* pectus album nebulosum, vertex fuscus. cauda longitudine pedum. in aliis cum 80 convenit.

femina macula nulla ad alarum exortum, pectus sordidum, rostrum virescens.

r. Anas fusca media, rostro et pedibus cinereis RUDBf: non descripta.

78. an Anas circ[i]a major Will. 291.? ad sternum sordide ruffa, alæ variegatæ, macula alarum cœrulea utrinque nigra, adhuc utrinque alba. Anas circia (GESNERI et RAJI forte mihi:) caput sordidum, punctum ut et collum, Dorsum fuscum, macula alarum viridis supra et infra nigra anterius et posterius alba.

79u. Anas fluviatilis ruffa, rostro et pedibus cinereis RUDBf: non descript:

80r. Anas cauda longa forcipata varia RUDBf: non descripta.

80. *rostr:* nigrum, medio sangvineum. collum et caput fere alba.

mas maxilla fusca, infra sordide lutescens.

femina fusca tantum. color corporis fuscus, macula nigra, longa ad alarum exortum, cauda pedibus longior, pectus nigrum.

Wigge. 81k. Anas cristata RS: 142. 7. Anas fuligula prima GESN: 107 c. fig. WILL. 280. LXXIII. ALD. 3. 227. Mergus cirratus minor Gesn. Qverqvedula cristata sive colymbus BELLON. ALD. 3. 210.

81. *Mas* caput nigrum, *femina* sordidum. tota nigra excepto ventre a sterno ad caudam seu alba, nec non macula alarum transversali alba. crista dependens.

[gen.] 4. MERGUS *rostrum cylindraceo-compressum, apice adunco. lingva dentulata, palmipes, tetradactylus postico soluto.*

Wrak-fogel. 82k. Mergus pennis ad verticem surrectioribus *mas* capite viridi

sp[l]endente. Merganser ALDR: WILL: 252. LXIV. GESN: 135. RS: 134. 1. MARS. 78. t. 3. Knyper. SC[H]EFF: 348. Skrakänder.

— pennis ad verticem surrectioribus, *femina* capite sordide ruffo. Merganser femina WILL: 253. Merganser cirratus longiroster major. RS: 134. 2. GESN: ALD. Skraka.

82. Rostr: rubrum, cylindraceum fere, margine dentato. maxilla superior longior apice adunco inflexo. rostrum basis sinubus capiti inseritur, nares oblongæ.
caput coeruleo nigricat. collum albicat, *pectus* et venter albicant cum ruffi mixtura, dorsum et remiges nigræ. tectrices alarum albæ, cauda cinerea. pedes palmati rubri, digito postico minimo.

83. Mergus crista dependente. Mergus cirratus fuscus WILL: 255. RS: 135. 4. Mergus cirratus minor WILL: LXIV. Anas ut puto longirostra GESNERI ALDR. 3. 281. And. Skräcka.

83. *Mas.* Alæ variegatæ. pedes sangvinei. *femina*, alæ non maculatæ.
Mas. rostr: sangvineum, caput griseum, pennis angustis occipitis dependentes, collum colore scolopacis, pectus et venter nivea, scapulæ nigræ ad latera albæ, ischiadica regio albicans lineis transversis undulatis, alarum remiges nigræ. macula alarum maxima maculis 2bus transversis nigris. cauda incana, pedes sangvinei. est prima. N B. Mergus vide inter Arcticas. 87.

It. ol. 79. 227. 379.

[gen.] 5. GRACULUS *rostrum acutum apice adunco, palmipes, tetradactylus, cum postico.* cauda longa. digiti omnes in unum cohærent. rostrum cera instructum.

84a. Graculus cauda 14 pennis instructa. Corvus aqvaticus GESN: 350. sin. fig. WILL: 248. LXIII. RS: 122: 3. Carbo aqvaticus GESN: 137: c: fig. JONST: Tab. 47. Hafstiäder.

MARS. 76. t: 36.

84. totus ater. sinciput lineatis longitudinalibus albicantibus aspergatæ. regio oculi et gula et subalare nivea. rostrum rectum, testaceo nigrum, apice inflexo, in utraque maxilla, superior tamen longior

Mergus qvidam
rostrum rectum, mandibula superiore apice adunco nigro, ore serrato ad basin. maxilla utraque utrinque singulum sinum versus rostrum emittit, nudum. color rostri [r]uber. caput nigrum, sine crista et sine pennis. collum, pectus, venter alba, exceptis sæpe ternis nigris utrinque ad latus pectoris. dorsum cinereo nigrum. tectrices alarum albæ, remiges nigro cinerei. cauda cinerea, obtusa, brevis. pedes sangvinei ungvibus nigris.

adunca acuta. pedes tetradactyli omnes connexi palmipes. magnitudo anseris. Stolle *Öland.*

Graculus

corvus 1mus minor s. graculus palmipes. Will. Gesn. Ald: totum corpus, gula, rostrum, pedes antecedentis. a gula ad femora subtus maculis testaceis albidioribus instruitur.

Sect. II. *Rostrum acutum. Pedes infra æqvilibrium positi.*

[gen.] 1. ARCTICA *rostrum acutum, convexum, fere conicum. Pedes tetradactyli sine postico.*

it. ol. 395.

Tormule. Torden. 85a. Arctica dorso albo, ventre nigro. Anas arctica Clusi Will. 244. LXV. Rs: 120. 5. Avis marina Lunde dicta. Mus: dan: Part: 1. s: 11. N:o 21. T: 11. f: 21.

Pica marina 1. fratercula Gesneri Ald. 3. 215.

85. in Gotlandia in insulis Karlzöarne } maritim.
Angermania in insula Bonden. }

unum ovum simul ponere et ed — — admirari — — dispar est: tum nostris observatum.

86b. Arctica nigra, macula alarum alba. Colymbus minimus Rudbf: Columba grœnlandica Will. 245. Rs. 121. 6. Grissla *vulgo* Grylle. it. gotl. 292.

Ferœnsibus Lunda Worm. mus:

Grylle. it. ol. 282.

NB. 396.

Mellan-lomm. 87c. Arctica nigra ad infimum usque sterni, et linea alarum alba. Mergus melanoleucos rostro acuto brevi Will. 261. LIX. Rs. 125. 5.

post speciem 84.

Watudragare, Onocrotalus. rostr:

maxilla superior plana, carinata, carina extra apicem prominens in ungvem deflexum. m: inf: latior, ex 2bus veluti costis apice cohærentibus constructa, intercedente membrana, qvam pro lubito ampliare et retrahere potest. Lingva nulla. nares ad basin rostri rotundæ. Pedes tetradactyli, digitis omnibus membranis in unum connexis.

Mars. 74. t. 35.

Onocrotalus. Onocrotalus s: Pelecanus Ald. Rs. 121. T. 1. Merret. 181. Will. 246. LXIII.

Pelican. Anon: 146 f. 108.

rostr: in collegio medico holmense conspicitur. avis in Tunio reperitur.

87. ad mergos re ipsa spectat. hinc Rudbeck recte mergus minimus cinereus, capite semiruffo. *Rud.* caput sordidum, maxilla inferior et gula alba. venter et pectus albus. pedes sordidi, dorsum cinereo nigricat.

[gen.] 2. COLYMBUS. *Rostrum acutum, pedes tetradactyli cum postico, digiti liberi, membranis acuti.*

88ª. Colymbus vertice et collo pennis longioribus instructus. Colymbus major cristatus et cornutus. Rs: 124. 2. Will. 257. Colymbus cristatus Will. LXI. Columbus major Gesn: 139. Columbus cristatus et cornutus. Merr. 180. NB. an q in mus: Dan: Worm. 304.

Colymbus major cristatus. Mars. 80 t. 38.

88. crista bifida. caput croceum, collare atro eminenti extra reliqvas pennas. Macula in singula ala unica, unciformi s: bifurcata alba.

89ᵇ. Colymbus neque cristatus neque caudatus magnitudine cuculi. Colymbus s: podiceps minor Will. 258. LXI. Rs. 125. 3. Mars. 82. t. 39. Trapazorola Gesn. 140. **Lilllomm.**

Sloan. tab. 271. f. 1.

89. auritus auribus luteis, capite nigro, collo brunno.?

[gen.] 3. PODICEPS *Rostrum acutum pedes tetradactyli cum postico, digiti membrana intertexti.*

it. ol. 476. it. Dal. 109.

Singularis hirundinis aqvaticæ exoticæ species Besl: gaz: c. fig.

90ª. Podiceps. Colymbus arcticus Lumme dictus Worm: 304: c. fig. Will. 259. LXII. Rs: 125. 7. Loom. Sc[h]eff: 348. fig: mala. Colymbus arcticus. Mus: Dan: Part. 1. Sect. II. Tab. 1. fig: 2. colymbus a Norvegis Lumme, ab anglis Razorbill, Merret. pin. 180. **Lomma.**

auctor Clus. 367.

caput et collum cinereum, supra cap. et col: nigra lineolis longitudinalibus albis; collum subtus macula scutiformi oblonga, magna, brunna tegitur. pectus et venter alba. dors: nigricans punctis albis aspersum. cauda breviss: nigra. subtus nigricans punctis albis aspersa. Alæ nigricantes punctulis oblongis albis.

rostr: oblong: angust. subulat, acutiss: non dentat: nares oblongæ.

90. color corporis niger, collo nigro ex albis lineolis longitudinalibus maculato a dorso, macula partem anteriorem gulæ brunna tegit oblonga. dorsum fuscum, pectus et venter albus. rostrum rectum, acutum. habeo cutem barkad ubi clare insertiones pennarum, et

plumar. majora erant perforata. obliqv. — — — minora semiperforata 12 ad singula. bis numerat.

Sect. III. *Rostrum acutum, Alæ macropteræ, pedes sub æqvilibrio coll:*

[gen.] 1. CATARRACTA *rostrum leviter incurvum. Pedes tridactyli sine postico palmipedes. cauda integra, pennis 2^bus reliqvis longiores.*

Swart-lasse. 91. Catarracta *mas* dorso nigro. Larus Κοπροθήρος Rudbf. Strunt-jager 1. e. Κοπροθηρος R. 127. 2. Truen s. Fur. Bart. act. 1. p. 91. Avis norvagica Kyuffwa vel Tyufwe Mus: Dan: Part: 1. sect. II. N:o 20.

femina dorso cinereonigro. non descripta.

91. *mas. Rostrum* piscatoris, vertex ad oculos usque niger. pectus et collum alba. pedes tetradactyli, palmipes. cauda pennis 2^bus longissimis instruitur. dorsum et alæ nigra.

femina pectus et collum nigro-cinereum.

[gen.] 2. LARUS *rostrum sensim attenuatur. palmipes, tetradactylus cum postico. cauda integra.*

2. Duas has species Lari sub piscatores sunt referendi.

92^a. Larus ex cinereo et albo variegatus maximus Rudbf: non descriptus. magnitudo anseris.

92. rostrum luteum apice nigro.

Trutare. 93^b. Larus ex cinereo et nigro maculatus Rudbf: hasce duas posteriores aves probe non examinavi, hinc incertus sum, num nota generica qvadrat.

93. color scolopacis. rostrum nigrum. pedes lutei.

[gen.] PISCATOR *rostri maxilla inferior eminentia angulari donatus. Palmipes tetradactylus numerato postico. cauda integra, orbita oculorum papillosa.*

94. Piscator albus, dorso et alis cinereis, pedibus carneis. Larus cinereus maximus Will: 262. Rs. 127. 2.
Staule Lappis alpibus.

It. Ol. 293. 294. 230. 396.

94. caput. collum et pectus. venter, cauda alba. dorsum et alæ nigricant. remigum apicibus albis. rostrum et pedes dilute fusci. eminentia angulari rostro et sinus rictus coccinea, ad Umeå copiose.

Fiskmas. 95. Piscator albus. dorso et alis cinereis. pedibus pallide viridibus. Larus cinereus minor Will. 262. LXXXVI. Rs: 127. 3.

95. Larus cine[re]us major Rudb: similis antecedenti sed dorsum colore coeruleo dilutione pingitur. rostrum et pedes dilute fusci. Rost: et pedes colore cutis humanæ. totus niveus, exceptis dorsi et superior alarum partibus e coeruleo diluto cinereis. Remiges 6 exteriores a parte exteriori nigri. qv. 1 in medio nigri albus apice nigro, 2 medio nigredinis albus apice albo 3. 4. 5 et 6[tus] apicibus albis. nares oblongæ.[1] oculorum palpebræ coccineæ papillosæ. rostri maxilla superior incurvata. magnitudo gallinæ magis.

96. Piscator cinereus remigibus nigris, vertice viridi nigricante. Larus major cinereus Will: 263. LXVII. Rs. 129. 8.
It Ol: 396.
Larus cinereus Belloni ad 96 forte spectatur: Willius 263.
Dorsum cinereum, alarum extremis nigris, rostrum et pedes terrei coloris.
digiti postici defectu ab reliquis differre dicit Willius
Piscator — — — — — — —
Larus ex cinereo et nigro maculatus. Rudbf: color scolopacis rostrum nigrum, pedes lutei.

97. Larus cinereo niger Rudbf: non descriptus. ad hoc genus forte spectat.
Cepphus fissipes, tetradactylus cum postico, cauda forcipata.

[gen.] STERNA *palmipes, tetradactyla cum postico, cauda forcipata.*
It. ol. 230.

98. Sterna cinerea, capite supra oculos nigro, infra alba. Hirundo marina, Sterna Turneri Will. 268. Rs. 131. 1. Hirundo maxima major Will. LXVIII. Tärna.
It ol. 271.

98. a rostro ad sinciput caput nigrum usque ad oculos, tota alias alba cum levissima cinerei mixtura. rostrum et pedes sangvinei, supra femora nudi. cauda bifurcata ad basin acutissima. pedes palmipedes, ungves nigri, postico — — —.
Rostrum subulatum, compressum, acutum, levissime arcuatum superiori maxilla, apice nigricante alias rubro. *nares* oblongæ lineares, ita ut per utraque appareat foramen et aer. gibbus in inferiori maxilla. digitus medius longissimus. hinc proximus exterior dimidio brevior, posticus minimus.

99. Sterna tota cinerea, rostro et pedibus nigris. Hirundo marina major tota cinerea, rostro nigro et pedibus rubris Rudbf: non descripta.

99. rostrum nigrum. tota cœruleo cinerea. pedes sangvinei.

Class: VI.

Sect: I. *Pedes sine postico. Tibiæ ultra caudam exporrectæ.*

[gen.] STRUTIO *caput simplex, rostrum angulatum. Digiti pedis duo sine postico.*

100. Strutio *mas,* dorso nigerrimo.
femina, Dorso fusco. strutio-camelus s: Strutio Rs: 36. 1. Strutio-Camelus Will: 104. XXV. Avis hæc numquam adhuc nostris in oris viva observata est. sed tantum exuviæ ejus, qvæ in museis rariorum interdum conspiciuntur.

[gen.] CASUARIUS *caput prominentia cornea convexa coronatur. Palearia duo nuda sub gutture pendent. Digiti pedum antici tres, posticus nullus.*

101. Casuarius. Emeu s: Eme Will. 105. XXV. Rs: 36. 3. Emeu, quibusdam dictus Casuarius Worm. mus. Casuarius, Valent: Mus: p. 460 Cassoware Harv: 9: animal: p: 61 c: descr. Emeu Clusii Jonst: Tab: 56. p. 172. testis ovorum pro poculis, margine argenteo circumdata, utuntur, qvemadmodum antecedentis strutionis.
Ova hujus sunt punctata et cinereo virescentia, illius a: plane candida. Nec hæc avis in Svecia observatur vivus.
Pellis hujus impleta et exsiccata in theatro Anat: Upsaliensi conspicitur.
Emeu vulgo Casoaris Bont hist.
Cassovarus Anon p. 99. f. 41.

Strutthio-camelus. Mus: Dan: Part I s 11 N:o 28.

Sect. II. *Pedes cum postico tetradactyli. tibiæ cum uropygio longitudine fere æqvales.*

[gen.] PAVO *caput corolla, e pennis erectis arbusculiformibus, liliiformi coronatur, cauda et pedes corpore longiores.*

102. Pavo variegatus. Pavo WILL: 112. XXVII. GESN. 656. JONST. 56. XXII. VALENT M. M: p. 462. **Påfogel.**

Pavo albus. Pavo colore albo. RS. 51. 2. varietas antecedentis. **hvit Påfågel.**

[gen.] MELEAGRIS *caput nudum ad basin rostri caruncula spongiosa, nuda ornatur. sub gutture palearia convexa spongiosa, conglomerata, nuda. prope sternum barba, in mare exit.*

103. Meleagris *mas* barba ornatus. Gallopavo LON. 337 a. Gallopavo mas JONST. 59. XXIV. Gallo-pavo s: Meleagris et Numidica avis WILL: 113. XXVII. RS: 51. 3. Gallopavo Gesn. 482. Gallus africanus. Blas: anat: animal. Tab. XLIV. fig. XI. Meleagris BELL. 60 a. **Kalkon.**

- *femina*, barba carens.

Gallina indica ALD. JONST: XXIV.

[gen.] GALLINA *caput crista carnea coronatur, sub gula palearia duo carnea, compressa, dependent! crura calcaribus instruuntur.*

104. Gallina *mas* pennis caudæ vestitricibus falciformibus. Gallus gallinaceus Gesn: 395. WILL: 109. XXVI. RS: 51. 1. BLAS: an: animal: Tab. XLIV: f. IX. **Tupp.**

capus GESN: 427. est gallina castrata hinc specie non distingvenda.

—— femina pennis caudæ vestitricibus rectis. Gallina GESN. 430 gallina domestica WILL: 109. RS: 51. 1. BLAS: an: animal. Tab. XLIV. f. X. **Höna.**

105. Gallina vertice crista plumosa et diffusa ornata. Gallina crista in vertice plumosa densissima et undeqvaqve diffusa spectabilis RS: 51. 1. **Tofshöns.**

106. Gallina cauda carens. Gallina cauda s: urrhopygio carens RS. 51. 1. Gallus ex Persia WILL. 110. XXVI. **Gump-höns.**

Meleagris specie est. palearibus duplicibus ut gallus, caput galeatum.
Dix peintades Adopt. gall. 277. t. 277. apud Clifforteni.
cocq — indien. Adopt. gall. 301. t. 301.
erat niger, pennis capitis revolutis absque crista apud Cliff.

otardes adopt. gall. 309. t. 309.
Tarda avis

Strutio ad: gall. 335. t. 335.
Casuarius ad gall. 377. t. 377.

Krolhöna 107. Gallina pennis recurvatis. Gallina crispa, nostratibus Frislandica, pennis reflexis caput versis et velut inversis Rs. 51. 1. Gallina Frislandica WILL: 110.

[gen..] TETRAO *supercilia coccinea nuda, papillosa. maxilla superior longior incurva. Lingva acuminata mollis, tibiæ hirsutæ. Digiti a latere superiori sqvamis, inferiori autem papillulis obteguntur. posticus minimus.*

Tiäder. 108. Tetrao cinereo fuscus. cauda integra. Urogallus sive Tetrao major Rs: 53. 1. WILL: 123. XXX. Urogallus sive tetrao major ALD. Urogallus sive tetrao major alter. qvem feminam esse conjicio.(: idqve recte:) ALD. Kiæder s: Urogallus. SC[H]EFF. 349. Urogallus GESN: 491. Grygallus major GESN: 495. femina est. Differentia mea specifica, ad marem non autem feminam sese extendit. veluti ac seqventis. Raklehane i Hwitlanda soch. creditur species hybrida ex urogallo majore et minore.

Roslare. Smolandis Rakkelhane. stor som tiäderhöna. fergen swart. nebb som en orre, brokug, fiäderen på halsen lika en tiäder. flyckt lätt, stierten som en tiäder, hufwudet likt en orre. Mares erant, — — orrhöna och tiäderhöna lika. putatur genus spurium e tetra. orre och tiäder. bryter i måhlet på både orre och tiäder, mycket — — — — funnit i Roslagen 1733, uti Knutby sochn.

Orre. 109. Tetrao cauda bifida, reflexa. Tetrao s: Urogallus minor Rs 53. 2. Urogallus s: Tetrao minor ALD. *mas est.* Grygallus major s: Tetrix Nenusiani ALD. *q femina* Urogallus minor Gesn: 494. Grygallus minor GESN: 496. *q̂ femina.*
Orrar. SC[H]EFF: 350.

109. *mas.* totus niger coeruleo splendente, alæ nigrescunt. maculæ transversales albæ. sub cauda albus, cauda reflexa utrinque: Alæ subtus albæ. tibiæ hirsutæ. pedes sqvamosi supra, subtus papillacei, marginibus fransatis *vidi. femina* color scolopacis ex cinereo, ruffo. albo nigro variegata, alæ subtus albæ, cum gemina macula transversali alarum alba, ut in mare. *Vidi.*

Tetrao cauda bifida reflexa albus totus albus exceptis superciliis coccineis. skuten in Fundbo $1^1/_2$ milliare ab Upsaliis.

Hiärpe. 110. Tetrao colore cinereo, ruffo et nigro mixto, *mas*, mento nigro. Gallina corylorum WILL: 126. XXI. Rs: 55. 6. Gallina corylorum s: Bonasia alberto dicta. GESN: 229. jærpe. SC[H]EFF: 350.
colore cinereo ruffo et nigro mixto, *femina*, mento candido.

Snöripa. 111. Tetrao tibiis hirsutis crassa tectis, inconspicuis Lagopus avis WILL. 127. XXXII. Rs: 55. 5. Lagopus altera Plini

Rs 54. 3. Will. 128. Lagopus Gesn: 577. Varia[n]t colores secundum tempora anni hinc, ab autoribus pro diversa specie habita fuit. Lagopus. Fiæl riipor, Snioeripor. Sc[h]eff. 351. pars: 352. fig: mal: Qvaer: an? feminæ hyeme pennam nigram sub ala habeant: ut Sc[h]efferus dicit. vide iter lapp. parerga 147. 163.

it. Dal: 91.

Hyeme alba, præter lineas qvasdam nigras caudæ. qvæ *Lagopus* Ald: *Aestate* maculis nonnullis ruffescentibus ornatur, qvæ *Lagopus alter s: Varia* Gesn: 578. *Autumno* saturatius e ruffo variegatur, qvæ nominatur *Lagopus altera Plinii.*

[gen.] PHASIANUS *pennæ mediæ in cauda longissimæ, reliqvæ hinc inde ordine breviores ad extimas usqve. Tibiæ nudæ.*

[gen.]. PERDIX. *caput simplex sine nota speciali tibiæ nudæ, non calcaratæ. Pedes ut in Tetraone. cauda brevis ut a tectricibus longitudine vix differat.*

112. Perdix cum excrescentia sub(!) oculis papillosa rubra. Perdix cinerea Will. 118. XXIX. Rs: 57. 2 Jonst. 68. XXVIII. Raphöna.
mas macula nigra in sterno a *femina* differt.

Macula magna, brunna, posterius bifurcata ad sterni eminentiam

Venter albus. *Rectrices* 16 sordido brunni.

Pedes 4 dact: postico minimo, lateralibus æqvalibus ungves nigri. tibiæ flavæ.

fem. caput superius griseum punctis oblongis albidis maculat.

rostrum pallid: convexum, maxilla sup. longior dig.

nares sqvama tectæ.

ocul. macula pone oculum coccinea papillosa. palpebra inferior alba.

gula, superciliorum et nasi incumbens regio sordida.

Pectus cinereum lineis tenuissimis undulatum.

Dorsum griseum maculis linearibus undulatis, brunnis.

alarum tectrices grisei, maculis sordido brunnis, radicibus albis, remiges 20 à 22 cinereo nigri lineis zoniformibus pallidis.

112. papillæ coccineæ ad canthum oculi exteriorem. hinc ad sectionem antecedentem. variegatus *mas* macula fusca bifida sub pectore insignitur, magna.

femina ideoqve est Willugbei:

Lingva scutiformis, acuta, musculosa, posterius sagittata. denticulis mollibus, exterius sensim majoribus.

Palatum superius et gradus retrorsum denticulatus.

113. Perdix major Gesn: 620 fig: mal:
114. Perdix ruffa minor Rudbf: nondum descripta.
mas magnitudine pulli anserini nuper exclusi: Dorso e nigro et cinereo variegata, subtus similiter maculata, sed dilutius. *femina.* magnitudine et colore mari similis, venter a: albidus est et gula lutescens.
114. Pedes flavi, cauda corpore rubicundior.
Wachtel. 115. Perdix remigibus alarum lineis transversalibus ruffescentibus. Coturnix Will. 121: XXVIII. Rs. 58. 6.

Class: VII.

Sect: I. *Remiges 16. Rectrices 10. Digiti postici duo.*

[gen.] PICUS *rost: rect: angulat: acut: lingva cornea, sagittata, digiti antici 2. cauda bifida, apicibus nudis.*

omnes insectis edunt.

omnes sursum et deorsum cursitant.

116. Picus niger, vertice purpureo sine maculis. Picus niger maximus WILL: 92. XXI. Rs: 42. 1. Picus maximus vel niger GESN: 708. **Spil-kråka.**

116. rostrum et pedes cinereo-coerulescunt. totum corpus atrum. a rostri basi ad occiput macula oblonga purpurea.

117. Picus viridis, vertice purpureo, maculis nigris punctato. Picus viridis major WILL: 93. XXXI. Rs: 42. 2. Avis pluvialis qvibusdam. Picus viridis GESN: 710. **Gröngiöling. Grön spik. wedknor.**

117 vel 18. Rostrum acutum, dorso cultrato, ita ut maxilla superior trigona evadat. nares oblongae, setis tectæ. lingva cylindracea, apice integro, acuto, tendinoso. intra tunicam cylindraceam duo tendines, singuli generis nexis instructi libere pone et retro trahuntur. caput supra plumis cinereis, apicibus purpureis aut sangvineis instructum infra sinus oris utrinque linea ejusdem coloris pingitur, caput alias et collum albicat punctis nigricantibus, maxillarum autem puncta nigra, magis lineiformia. dorsum et scapulæ cum tegetibus alarum siögröna, a medio dorsi ad infimam caudam tectrices luteo virides. venter albus maculis nigris transversalibus undulatis, viride perfuscus. alæ subtus nigricant, maculis albicantibus, in ordine per remigum parte interna ordinatis. supra remiges nigræ, maculis candidis. cauda nigricat, sordide viridi mixtura ad basin.

vide appendix marem.

117. mas differt a femina qvod tempora et oculorum regio nigra sint, gula alba, infra pallido viridis quoad pectus, et venter sed leviter

undulato variegatus: pedes firmi. 2 anteriores basi connatæ. 2 exteriores majores. postico interiori minimo. cauda 2 furcata. rostrum angulatum et dorso carinatum. apice compresso.

118. Picus viridis vertice rubro RUDBf. non descriptus.

119. Picus viridis vertice ex albo et rubra variegato RUDBf: non descript:

Giyllenmund. 120. Picus variegatus tibiis nudis, vertice nigro. Picus varius major WILL: 94. XXI. Rs. 43. 4.

120. supra totus niger. alæ albis maculis pictæ. tempora cum oculorum regio alba, ut et gula. pectus et venter luteo fusca maculis nigris longitudinalibus. pone femora ruffo-crocea. sub cauda albicat cum maculis rotundis atris. pedes coerulescunt.

Picus variegatus A.

rostrum nigrum. *caput* loco ceræ album, supra cinnabarinum. occiput nigrum in acutum desinens. regio oculorum alba cum macula ceræ coeuns.

in collo utrinque macula introrsum nigra sub oculos sinus ad rostrum extendens a, altera vero ad aurem descendit per colli latus.

collum alias. venter et pectus alba.

Ala nigra. in cujus medio plurimæ tectrices maculam albam magnam relinqvunt. basi remiges maculis albis. plerumque transversalibus pinguntur. exceptis lineis ad apices alarum albis. sub cauda rubra. cauda nigra bifurcata.

Picus varieg: B.

rost: nigrum, caput sordidum, vertice nigro, macula pone oculum alba. sub capite ad latus colli macula obtusæ laciniata l: serrata excurrit.

color colli a dorso albus. a gula ad eandem subtus sordide alba, maculis longitudinalibus lineiformibus. dorsum nebulosum. alæ nigræ maculis transv: albicantibus, sub cauda puncta nigra, tessulata.

Picus C. varius.

rostr: nig. loco ceræ album. caput supra nigrum. macula sub caput per latera colli basi bifurcata. descendit medio angustiori. per latus colli. sensim amplior.

alæ ut A. fere. collum album. pectus et venter albo incarnati maculis longitudinaliter hordeiformibus nigris. sub cauda l. podice cinnabarino.

cauda nigra bifurcata, subtus alba nigris punctis per paria sparsis apice cinnabarino pedes coerulescunt.

Variegatus major. rostrum, maxilla superior carina acuta extenditur, latera angulata. apex compressus lingva longiss., apice tenui osseo.

alæ nigræ maculis albis 5 ordinum in ala præcipue interiori.scapulæ nigræ, limbi cinereo albi, cauda 2fida supra nigra, infra albida, maculis oppositis nigris, ad anum regio rubra. pectus et venter albicant. gula et ceræ locus albus, rectricum apices 2fidæ, extus 4 pennæ mediæ majores nigræ, laterales breviores, digiti 2 anteriores æqvales, exterior posticus maximus, interior minimus, ungves omnes arcuati compressi. mas vertice coccineus, femina nigra.

121. Picus variegatus tibiis nudis vertice luteo. Picus varius major vertice luteo RUDBf. non descript:

Picus variegatus 3dactylus vide Descr. appendice. it. Dal. 91. et act. sc. svec:

Picus variegatus alpino-Dalekarlicus. numqvam descriptus. *magnit:* ampelidis, color totius avis ponatur niger, cui alii colores super inducti sunt. E. gr. Linea alba a rostri basi utrinque ad nucham extenditur: alia linea a cantho oculi itidem alba extenditur ad nucham ubi coalescit cum priori, q conjunctæ secundum dorsum longitudinaliter lineam dorsalem albam ad caudæ basin extensam constituunt. Venter et tectrices inferiores alarum. imo tota avis subtus albedine et nigredine adeo mixta est, ut qvinam color prævaleat dicere difficile sit, mediante discum sterni albedo occupat. Tectrices alarum superiores omnes nigræ sunt. Ala expansa infra cinereo nigricans 7 l. 8 ordinibus transversalibus macularum albarum subrotundarum; supra a. nigra est ala maculis minoribus albis 3 l. 5 ordinum.

Cauda nigra rigida, rectrices 2 marginales albovariegatæ, mediis omnibus atris et firmioribus ut pico vario cui satis similis. vertex macula crocea minori, qvam in purpureis tegitur. *rostrum* acut: apice compresso, maxilla utraque 3gona, inferior magis convexa. Pedes breves, et NB. digitis 2 fere æqvalibus anticis, 1 postico, reliqvis major crassiorque, interior posticus deficit.

in alpibus dalekarlicis. id.

122. Picus variegatus tibiis parte superiori tectis. Picus varius minor WILL: 94. XXI. RS: 43. 5. *Mas* vertice ruffescit, *femina* nigrescit. Rostro in rimam arboris inserto celerrima percussione sonum efficit crepitantem qvi e longinqvo exaudiri potest.

[gen.] TORQVILLA *rostrum e cylindro in acutum desinens. Digiti duo extimi longitudine æqvales et interioribus duobus dupplo longiores. Antici sunt 2 et totidem postici. caudæ extremitas tecta.*

Gióktyda. 123. Torqvilla. Jynx s: Torqvilla WILL: 95: XXII. Rs. 44. 8.
Sädesgiök JONST: Tab. 42. fig. mal. Jynx GESN: 573. RUDBf: iter Laponicum 66. fig: optim: c: descript:
Torqvilla d:r a capite qvod ridicule contorqvet et ad humeros circumagit.
Torqvilla est cuculi species, cuculus picorum.

mas e cinerea ruffo, nigri fusco distincta variegatur.

Jynx, torqvilla, Turbo Sisopigis BELL. 76. a.

Sect II. *Digitus posticus unicus. remiges 18 et Rectrices 12.*

[gen.] CERTHIA *Rostrum leviter arcuatum. Lingva sagittata cornea. Digiti tres antici, quorum extimus adnectitur medio.*

124. Certhia WILL; 100. XXIII. fig: mal: Rs: 47. 5. GESN: 251. JONST: Tab. 43.

ad basin vibrissis munitam.

Certhias, certhius, heptatrix. BELL. 98. a.

[gen.] SITTA *rostrum triangulare rectum, lingva lacera. digiti 3 anteriores, quorum exterior minimus et infima parte medio annectitur.*

Nötwäkare. 125. Sitta. Sitta s: Picus cinereus WILL. 98. XXIII. 1 Rs: 47. 4. Picus cinereus vel Sitta GESN: 711.
in tectis et parietibus vidimus.

ALDR. sm.

125. vide Descript: RAJ
magnitudo passeris, gula alba, venter albicat, sub cauda rubet, linea per oculos supercilium adinstar atra excurrit.

CLASS: VIII.

Sect I. *Tenuirostres, cauda integra.*

[gen.] COLUMBA *rostrum ad basin velut furfures gerit. lingva integra, macroptera.*

126. Columba simplex varie colorata. Columba domestica s: vulgaris WILL: 130. XXXII. Rs. 59. 1. Columba domestica. **Hemdufwa.**

127. Columba ingluviem aere replens. Columba gutturosa WILL. 121. XXXIV. Rs. 60. 2. **Kropdufwa.**

128. Columba pennis qvibusdam in pectore recurvis. Columba turbita dicta WILL: 132. Rs. 60. 1. **Turbitz.**

129. Columba palpebris nudis granulatis, pennis in occipite prominentibus. Columba barbarica s: Numedica WILL. 133. XXXIV. Rs 60. 8.
caput et dorsum cinereum, collum ad latera linea alba. *pectus* brunneum, venter albicans, iris albido flava. cauda longa cinereo nigricans.

130. Columba torqve alba Palumbus torqvatus WILL: 135. XXXV. Rs. 62. 9. **Ringdufwa.**

131. Columba coerulescens. Oenas s: Vinago WILL. 136. XXXV. Rs. 62. 10. **Skogzdufwa.**

[gen.] CUCULUS *rostrum levissime incurvum. maxilla superior longior, nares orbiculatœ supra rostri superficiem eminentes, quarum medio punctum prominet. Digiti postici duo et totidem antici, qvarum interiores breviores.*

ad Picos *pes.* Vide descript. It. Dal. 35.

132. Cuculus pedibus luteis, dorso nigro cinereo non maculatus. Pedes et tibiæ lutei. pars corporis soli obversa nigro cinerea. collum splendet ut in columbis. **Giök.**

Geecka Lappis alpibus

alium 1733: $\frac{VI}{2}$ et $\frac{IX}{16}$ accepi: in omnibus similis 132 a qvo differebat a rostro qvod in angulum lutea membrana laxa, ut in — — — —, mollis erat. caput in hoc totum järngråt sine maculis ut et dorsum, qvod ad remotionem parum splendebat.

Collum inferior ut supra järngrå sine maculis. venter in hoc obscurior qvam altero.

Lingva in rimam maxillæ superioris intrusa erat, ut non conspiciebatur. an genom skiulandet i halsen, an ita cantu collocet, nescio. mas erat, illa femina.

133. *femina* erat qvam descripsi, in qva 2 ova pisigrandinis magnitudine. venter carnosus larvis pilosis plenus.

134. *Cuculus caput* obscure canum ut et collum et totum dorsum. q-dam tamen pennæ in hoc griseæ — — — —, maculatum constituebant. *Uropygium* ejusdem fere coloris ac dorsum, sed lucidioris. collum inferius coloris cinerei undulati, griseo mixti. *Ventris plumæ* sunt coloris albescentis cum lineis fusco nigrescentibus transversis. Pennæ q subtus caudam vestiunt ejusdem coloris, sed albidioris.

Cauda respectu corporis admodum longa. sc: 6 pollicum pennarum 10 longarum (: neglectis minoribus:) coloris nigrescentis qvidem, sed maculis albis in medio et ab uno latere longitudinaliter notata. — — — apicibus albis.

Alæ respectu corporis admodum longæ. sc: 9 pollicum, coloris superne fusco nigrescentis, inferius autem obscure cani, cum lineis albis transversis.

remiges nigricantes.

Rostrum 6 vel 7 linearum, parum curvatum, parte superiori ante inferiorem prominente, coloris superne nigri, sed infra pallidioris et paulo viridescentis. maxilla inferior subtus plano-crocea, interior concava.

Nares patulæ bene conspicuæ, prominentes, nudæ. maxilla superior intra non excavatur, ut in aliis.

Lingva — — denticulis retrorsum vergentibus.

Tibiæ admodum curtæ 7 circiter l. 8 linearum anterius qvoad partem plumis tectæ, coloris flavi.

Pes tetradactylus flavus cujus digiti 2 antrorsum et duo ad posteriora vergunt, quorum ambo interiores suis oppositis minores sunt. anteriores 2 infimo articulo connectuntur.

Ungves parum adunci ejusdem cum digitis coloris in cuculo — — ungvis medius introrsum margine laterali interiori prominet; contra ac in omnibus aliis quos vidimus.

Lingva sagittata plana, apice membranaceo (: per cantum illis desinenti:) ad basin duobus denticulis majoribus angulos constituentibus, a quorum latere exteriori utrinque 5 minores, ab interiori utrinque 3.

133. Cuculus pedibus luteis, dorso nigro cinereo maculato. Cuculus WILL: 62. LXXVII. RS: 23 GESN: 363?

Cuculus. BELL. 22. b.

pedes ut antecedentis, dorsum et alæ nigrocinereæ, mentum flavum. pennæ in toto reliqvo corpore, maculis ruffescentibus extimo albis pictæ.

134. Cuculus pedibus fuscis.

omnia ut in antecedenti sed minus variegatus.

Vidi sæpius propriis hisce oculis motacillam albam nutrientem cuculum jam adultum et canentem.

Persvasio vulgis qvod cuculus mutaretur in accipitrem, plane erronea est, repugnat enim mechanismus et figura corporis.

genus Merops dicendum rostrum conico cultratum; apice utrinque suprá emarginato seu diviso et longior inferiore

capite et urrhopygio cinereo, dorso testaceo, cauda nigra semialba.

caput valde cinereum uti et urrhopygium.

dorsum reliqvum rufo seu griseo testaceum. venter a gula ad sterni, femora ut et latera tota e dilute rubicundo, vix manifesto, alba.

linea a fronte et basi rostri per oculos ad aures nigra, supra hanc linea minor alba.

venter pone sternum albus

remiges nigricantes 3—8 basi levissime albæ, hinc macula parva alba alarum.

Rectrices nigræ; sed a medio ad basin albæ, exceptis 4 intermediis; et apice omnes albent exceptis 4 omnino nigris.

pennæ extimæ primæ minores sunt.

Pedes nigri; rostrum nigrum. vibrizæ nigræ. faux alba, lingva bifida lacera. ergo non oenanthe

---

— dorso testaceo remigibus exterioribus margine mediis albis.

Descr.

Rostrum nigrum convexo coni[c]um, cultratum, emarginat: nigrum, caput griseum, dorsum griseo testaceum, lineolis transversis nigris, in singula penna prope apicem singulis.

venter a gula et pone albicans, vix latescens lineolis undulatis crebris.

Remiges nigricantes immaculati.

Rectrices griseæ; 4 intermediis unicoloribus, reliquis apice et margine albis. extimæ pennæ breviores
Pedes nigri.

[gen.] STURNUS *rostrum leviter depressum, lingva cornea bifida.*

Stare. 135. Sturnus cauda cum corpore concolore. Sturnus WILL: 144. XXXVII. BELL. 31. a. RS. 67. 1. GESN: 747. JONST: Tab: 40 cf. *Mas* Sturnus vulgaris JONST. ibd. MERRET. 177. Merr. 177 *femina.*

Sturnus cinereus Merr. 177. *mas.*

mas sturnus splendens caput et totum corpus fere nigricat. sed e sericeo viridi violaceo-coeruleo splendet. capitis pennæ apicibus albis. minimis maculatæ, reliqvæ paulo majoribus, alæ magis pallidæ, margine exteriori testaceo, remiges 16. cauda longit. pedum, vix notabile bifida, rectrices æqvales 16.

pedes firmi, tetradactyli, posticus crassior. ungve majori. ungves curvi. acuti, compressi, excepto medio extrorsum marginato.

MERRET. 2plicum sturnum allegat 177. uterque apud ALD. et
Sturnus vulgaris.
Sturnus cinereus.

135. mas collum caput nigrum splendens. *femina* nigra albis maculis in gula præsertim aspersa.
migratoria est avis.

136. Sturnus cauda cum corpore di[s]colore. Merula saxatilis WILL: 145. XXXVI. RS. 68. 3. Pica Lapponum RUDBECK. an Avis nivea WILL. 302?

it. Dal. 65.

NB. Merula cauda rubra
pica Lapponum
Merula saxatilis ALD. RS. 68. 3. WILL. 45.

Pica lapponica est Merulæ species rost: rectum acutum nigrum. caput, collum, et dorsum cinerea. ex his. caput nigro cinereum. tectrices alarum a parte inferiori ruffae maculis nigris. remiges cinereo coerulescunt fere.
cauda, sensim latior ruffa, medio cinerea, integra.
Pedes nigri.

[gen.] MERULA. *nares ovatæ, nudæ. Rostri maxilla superius leviter convexum. modice inflexum. mandibula superior paullo longior apice utrinque emerginato. os intus flavet, lingva cor-*

nea canaliculata bifida. Brachyptera, cauda pedes tibias bis longitudine superat, laxa. integra

It. ol. 360.

137[a]. Merula atra, rostro flavo. Merula vulgaris Rs: 65. 1. Will: 140. XXXVII. Merula nigra. Bell. 80. b.

138[b]. Merula nigricans rostro fusco. Merula montana Ald. Will: 144. XXXVIII. Merula saxatilis Rs. 65. 3.
Mer: saxat. s. montana Gesn. 584.

139[c]. Merula nigra pectore albo. Merula aqvatica Will: 104. XXIV. Rs. 66. 7. Jonst. Tab. 53 pag. Watnstare.

139. Totus niger, excepto pectore a rostro ad pectoris finem albo. NB. non est turdus s: merula. differt enim ab eo tota facie. Merula caudam hbt longitudine tibiarum bis superantem, hic a. vix aeqviparantem estque macroptera. ad nares sitæ s: pennæ tectrices nullæ. cauda integra, lingva oblonge emerginata, sagittato membranacea, appendice 2dentato, singulo denticulo altero minori armato.

140[d]. Merula cinereo-ruffa, macula nigra a rostro ad oculos ducta. Turdus pilularis Rs: 64. 3. Will. 138. XXXVII. Gesn: 753. Trichas Merr. 176. Turdus trichas Charl. 83.

140. capite nigro, alias 141 similis

141. forte erat q descripsi in Hort. Cliff. totus supra cinereo fuscus concolor. linea alba a rostro supra oculos recta. *pectus* pallidum maculis fuscis, venter albus, cauda obtusa vix forcipata.
Lingva sagittata dentata, apice 2fido lacero. rostr. nigr. basi lutea.

141[e]. Merula colore testaceo. Turdus simpliciter dictus sive Viscivorus minor Will: 138 XXXVII. Rs. 64. 2.

martialis

inter aves turdus, si quis me judice verum est, inter quadrupe[de]s gloria prima lepus,

141. Dorsum, cauda et pedes concolores. femina ad basin rostri lutea; non item.
subtus a gula ad caudam luteus maculis pennarum nigris subrotundis. dorsum cinereum, maculis raris longitudinalibus angustis. Klera.
alebatur på en kiällare i Stockholm. fick dricka win med giästerna; calvescebat in capite. post annum inclusa, non potatus amplius vinum, recuperabat plumas.

142[f]. Merula nigricans, gula torqve albo cincta. Merula torqvata Rs. 65. 2. Will: 143. XXXVII mas & femina Jonst: 106. T: 39.

[gen.] ALAUDA *ungvis posticus rectus longitudine digitis certamus, lingva latiuscula, cornea, bifida.*

143[a]. Alauda alarum qvatvor primis remigibus æqvalibus. Alauda pratorum WILL: 150. RS: 69. 3. ALD.

144[b]. Alauda alarum extima remige breviori secunda. Alauda vulgaris WILL: 149. XL. RS: 69. 1.

144. Alaudam q ubique cantat describo, rostr: tenue, leviter cultratum. maxime fere æqvales simplices, lingva sagittata, tenuis dentulata, apice membranaceo acute 2fido. ungvis posticus digitum maximum longitudine superat, rectus, anteriores leviter inflexi, medius magnus, hinc interior, exterior parvus. cauda bifurcata longitudine pennarum. rectrices 12. remiges 16 a 18 qvorum 4 anteriores utrinque fere æqvales.

totum corpus fusco testaceum est, (ventre albicante,) omnes pennæ fuscæ sunt, quarum margines testaceo pallidæ. alarum pennæ nigro fuscæ. *cauda*, exteriores nigræ, extima autem alba margine interiori fusca. proxima exteriori nigra margine exteriori longitudinaliter ad rachin albo. p hyemem 1733 vixit et edebat grana cannabis, arbores non adscendit, continuo vagatur.

144. cinerea, ventre albo, alis cum corpore concolore.

145[c]. Alauda circulo albicante ab oculo ad oculum deducto. Alauda arborea WILL: 149. RS. 69. 2.

145. Venter dilute cinereus, macula pone oculum lutescens, alæ leviter variegatæ.

æstate raro in Anglia; hyeme vero e norvegia redeuntium tanta multitudo, ut nullius major. CHARLET.

146[d]. Alauda minor campestris WILL: 150. RS. 70. 6. æstate coelum versus motitantes cantilant. unde versus Ecce suum tirile, tirile, suum tirile tractant.

146. cinerea ventre maculato. alarum basi nigricante.

Alauda major.

caput, dorsum totum, tectrices alarum, pectus antice scolopaceum, seu griseo et fusco maculatum. venter albicans.

lineola alba supra oculos.

remiges fuscæ.

rectrices æqvales nigricantes, exceptis 23 utrinque exterioribus, margine exteriore longitudinaliter albis.

pedes et rostrum pallida: ungvis posticus longus rectus.

Alauda minor. an ipsa s. ligurica.

caput, dorsum totum grisea maculis nigris seu fuscis oblongis more scolopacium.

gula et pectus flavescunt.
linea flavescat supra oculos a rostro versus occiput.
abdomen albicans.
Alarum tectrices nigro fuscæ, albo maculatæ. remiges fuscæ.
rectrices æqvales fuscæ, a medio versus basin omnes albæ exceptis duabus intermediis.
ungvis posticus intermedio paulo longior. pedes et rostrum nigrum.

[gen.] MOTACILLA *Rostrum rectum acutum. pedes tetradactyli cum postico ceteris eqvali. cauda longior pedibus pennis duabus mediis acutis productioribus.*

147[a]. Motacilla caudæ rectricibus duabus productioribus. Motacilla alba Will. 171. XLII. Rs. 75. 1. Motacilla qvam nostri albam cognominant. Gesn: 618. Motacilla Jonst. Tab: 43. alba ibd: pag. 120.

Motacilla, culicilega, susurada. Bell. 88. b.

Water wagtail anon. p. 127. f. 81.

147. Motacilla varia. *caput* albidum, ifrån jässan ned till nucham nigrum. frons, latera capitis et gula alba. för sternum en stor macula nigra, dorsum cinereum, pectus et venter albida, cum aliqva cinerei mixtura. Alæ nigro cinereæ, remigibus utrinque parum albidis.
pennæ ipsius caudæ, nonnullæ nigræ, aliqvæ partim prope basin nigræ, alias albæ. tibiæ et pedes nigræ, ungve postico maximo. rostrum tenue nigrum. maxillæ ejusdem longitudinis fere, superior apice utrinque leviter emarginato, nares oblongæ nudæ, cauda bifida pedibus longior.
lingva sagittata, membranacea, apice lacero plurimis — — — —

148[b]. Motacilla rect[r]icibus æqvalibus. Motacilla flava Will: 172 LXVIII. Rs: 75. 2. Gesn: 618. Motacilla flava rostro longiusculo nigricante. Merret. 178.

148. caput cinereum, dorsum viride. cauda nigra. venter luteus, gula in femina albicat. in mare autem ut venter luteus.

[gen.] LUSCINIA *maxilla superior paulo longior inferiori. os intus flavet.*

150. Luscinia cauda cum dorso di[s]colore. Luscinia s: Philomela Will. 161. XLI. Rs. 78. 2. Luscinia Gesn: 592. Jonst. Tab. 45.

på Swartsiölandet. Fulleröen. Fånö.

150. cum sequenti convenit, cauda magis ruffescit, subtus alba maculis cinereis undulatis.
mira avis, si quis tangat arborem in quo est, abit, mox redit ad

locum seu foveam, ut videat qvod qvis fecerit, sic capitur facillime fovea.

151. Luscinia cauda cum dorso concolore. Luscinia minor Ald 754. Lusciniola Jonst. Tab. 45.

151. caput dilute sordidum, dorsum, alæ et cauda saturatius venter albicat. rostrum et pedes testacea.

[gen.] RUDBECKIANA *caput simplex, rostrum rectum acutum.*

152[a]. Rudbeckiana

Järntrast. Passer troglodytes Belloni Ald: an. Merula.

152. caput saturate cinereum, corpus testaceum, cauda integra, pedes carnei, rostro testaceo.

153[b]. Rudbeckiana summo capitis nigro.
Atricapilla s: Ficedula Will: 162. XLI. Rs. 79. 8. Jonst. Tab: 45.

Aldr.

153. *femina* vertice luteo ruffescit. cum toto corpore infra tamen dilute albicat.
mas a. vertice nigricat. color dorsi testaceus subtus cinereus.

Pulchra illa Ficedula. habet Charlet. Onom. p. 81: sed ad quam speciem? non memini.

154[c]. Rudbeckiana
Ficedula qvarta Will: 163. Rs. 81. 12.

Aldr.

[gen.] CAROLINA. *Lingva lacera bifida. cauda integra.*

155. Carolina coeruleo-incana mas macula lutea in pectore ornatus. Avis carolina Rudbeck fil: Wegflecklin Gesn: 796. Phoenicuro similis ornithologo 50. Ald. — — — Ruticilla Wegflecklin Will: 160. Rs: 78. cauda integra obtusa. color totius fere corporis incanus ad coeruleum vergens. in medio pectoris circulus azureus sive hilare coeruleus conspicitur, qvi a latere inferiori crassior est, intra qvem color luteus includitur.
Nominata fuit hæc avis carolina a Nobil: et Gen: D[no] O. Rudbeck fil: in honorem et gratiam Caroli 11. desumta similitudine a vestibus militum, qvarum exteriores cœruleæ, interiores luteæ sunt.
coeruleo-incana femina pectore unicolore. Avis Carolina femina Rudbf: Wydengyckerlin Gesn: 796.

antecedenti similis excepta colorata ista macula pectoris, qva plane destituitur.

155. *mas* caput, dorsum, et cauda cinerea, macula ad canthum oculi majorem alba, parva. a rostro ad sternum macula coerulea ovata, extremo angustiori gulam respiciente. margo undique undulatus. ad sterni initium a luteo fusco terminatur. in hujus medio macula rotunda luteo-fusca, albo cincta. venter albicat ut et pectus. ad podicem lutescit. pedes cinerei. magnitudo ligurini.
femina antecedenti mari similis, sed fere dilutior a qvo differt. macula non ad canthum oculi sed loco supercilii oblonga. a gula ad sternum cinerea, sed in hujus medio alba, infra hanc ad sternum velut nebulæ fusco-cinereæ.

156. Carolina pectore et cauda ruffescente. Rubecula s: Erithacus Will. 160. XXXVIII. Rs. 78. 3. character genericus ab hac desumtus est. **Rödstiert.**

Aldr.

156. gula nigra. pectus et cauda fulva. alæ cinereo coeruleæ.

156. an Ruticilla Rs. 78. cujus descriptio magis qvadrat, certe cinciput macula alba gaudet.

—— 2da *species non descripta.*
gula et caput concolor s: cinerea. pectus ruffescit. cauda ruffa.

—— 3[ia] *species non descript:* a rostro ad sternum luteo-ruffa. dorsum et cauda cinerea. ungvis posticus longissimus. venter albus. **Rotgel germ.**

4[ta] *species non descript.* in pectore non ruffa. Cauda ruffa, gula cum capite concolor.

[gen.] PARUS *lingva lata in 4 filamenta desinens: cauda bifida:*

157. Parus viridi flavicans, capite nigro, tempora alba. Fringillago s: Parus major Rs: 73. 3. Will: 174. Merret. 178. Parus major, fringillago. Bell. 95. a. **Talgoxe.**

157. caput nigrum. tempora infra oculos alba.

NB. vidi 1731 Oct. caput nigro splendens, tempora infra oculos nigra, mentum nigrum, q̂ nigredo jungitur sub temporibus macula capitis. macula menti appendicem nigram per pectus et vent[r]em recta demittit. nucha lutea, scapulæ luteo viridæ. pectus et venter sulphureus. alæ incanæ ut et cauda. remiges cinereo nigricantes per alam linea alba transversali-obliqva decurrit.

158. Parus capite nigro, macula verticis alba. Parus ater Gesn. 641 fig: inferior. Will. 175. XLIII. Rs. 73. 2. Parus ater s. carbonarius. Merret. 178.

Entika. 159. Parus capite nigro, macula verticis nulla. Parus palustris GESN. 642 fig: suprema. WILL: 175. XLIII. RS. 73. 3.
ALD. 722.

159. vertex niger, infra oculos ad gulam albus. totus cinereus. cauda bifurcata.

NB. 1731 $\frac{XI}{27}$ 1733 $\frac{XII}{29}$

caput a rostro ad nucham supra oculos nigrum tempora alba. subtus candida cinereus, supra viride cinereus (: plumæ tamen omnes nigræ sunt, et tantum apices colorem visibilem praebent :). Remiges nigricantes 18. rostr. nigrum. pedes plumbeæ. ungve postico reliquis fere majore. lingva velut abscissa 4 setis instructa. cauda bifida. tegetes alarum dorso concolores.

160. Parus capite azureo, circulo albo cincto. Parus coeruleus WILL. 175. Parus coeruleus minor. MERRET. 178. XLIII RS. 74. 4. GESN. 641. fig: superior. Parus. vidi spipola et sua — — 127.
BELL. 96 a.

160. vertex coeruleus, tempora alba, linea a rostro per oculos coerulea. gula alba, dorsum alæ et cauda cyanea. subtus coeruleo sulphurea. cauda bifida.

[gen.] GLAROLA *caput simplex, lingva bifida. cauda longitudine corporis, pennis mediis longissimis, hinc inde brevioribus.*

161. Glarola. Parus caudatus GESN: 642 fig: infima. WILL. 176. XLIII. RS. 74. 5. MERRET. 173. ALDR.

161. caput leviter hirsutum, cum pectore album. venter carneus, caudæ rectrices nigræ, bifurcatæ. alæ e coeruleo, nigro et albo variegatæ. flexura inter collum et dorsum nigra, dorsum fuscum maculis nigris. elegantissima avis. a WILLUGBEJI in paucis differt.

[gen.] CURRUCA *lingva bifida, ungvis posticus longissimus. Nares phaseoli figura.*

Kruka. 162. Curruca. GESN: 370. Curruca Eliotæ an magnanima ALD. WILL. 157. RS. 79. 6. Hippolais seu Curruca JONST. 45 an cauda sit integra. nec non ignoro.

162. rostr: tenue testaceo ruff: supra testaceo sordida. gula alba et subtus albicans. ova cinerea maculis ferrugineis.

[gen.] OENANTHE *rostr: tenue rectum: lingva bifida, — — — magnus. digit. posticus magnus.*
It. Dal. 50.

Sten-s[k]vätta. 163. Motacilla macula nigra semilunari retro oculos. oenanthe scutiflora Rs: 75. 1. in alpibus Laponibus.

163. Os intus niger. pedes longi, posticus ungvis fere major, omnes compressæ, tibiæ longæ, pedes, cauda fere longiores.

Rost. motacilla tenue et lingvam con — —, nares ovatæ, linea temporalis a rostro per oculos [ad aures] nigra infra et supra hanc nigro albedo apparet. caput et dorsum cinerea, collum infra testaceo pallidum, venter albidus, caudæ tectrices utrinque albis pennis tectæ. alæ fusco nigræ vix 16, margine exteriori testacea cauda vix 2fida 12 rem: exterius nigr: interius alba.

163. Oenanthe altera Aldrov: tertia Willugb. alæ nigræ. a rostro per oculos ad aures nigra linea. a rostro ad podicem infra albo-cinerea. supra a. a rostro ad uropygium cœruleo cinerea. urrhopygium album. *Sedentem vidi.*

Qvam sub hoc nomine habet — — — differt, qvod subtus carnea, dorso et alis, (exceptis remigibus), ruffo-sordidis, urrhopyg. cœruleo oenanth:

Descr: magnitudo Passeris lutei: Rostrum, os, vibrissæ, pedes, ungves, faux nigra.

Cinerea sunt caput et tergum, pone versus urrhopygium ad viride accedens.

Album abdomen.

frons albicat. a rostro per oculos ad aures linea lata nigra. supra oculos macula alba.

gula et collum albo levissime flavescens.

Remiges omnes fusci, immaculati.

Rectrices a medio extrorsum fuscæ, introrsum albæ.

Rectrices a medio apicem versus fuscæ, basin versus albæ, albedo tamen nigredine longior; exceptis intermediis 2 pennis quarum nigredo longior est albedine.

Oenanthe secundum nostra seu Rubicola. Rs. 76.

Descr. magnitudo Ligurini seu antecedenti dimidio minor.

caput, dorsum totum testaceum nigris maculis seu pennis nigricantibus margine testaceis.

gula et abdomen flavescens. sub rostro alba. supra nares macula utrinque parva alba.

regio aurium a rostro sub oculis nigra. linea alba supra oculos longa.

macula alarum duplex alba: altera macula major ad basin alarum in tectricibus.

altera minor alba ex tectricibus primoribus albis.

remiges nigricantes, n:o 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. ad basin albis, quo primis magis, eo minus albent.

rectrices fuscæ seu nigricantes a medio ad basin albæ exceptis 2 intermediis introrsum a margine infra medietatem albis.

[gen.] ISPIDA *rostrum validum acutum. Pedes tetradactyli cujus digitus extimus tribus internodiis medio adhærescit, intimus medio unico internodio conjungitur.*

(dubito num sit.)

164. Ispida rostro leviter arcuato. Merops sive apiaster WILL. 102 XXIV. Rs. 49. 3. Merops GESN: 599. CHART. p. 87. t. 87. (optima maris) hbt RUDBECK. Merops.

164. conirostris mas macula oblonga oculum tegens ornatur. *femina* autem non item. cauda integra. *oculorum* iris rubra. *dorsum* virescit. venter ex albo et coeruleo mixtus. mentum ad aures usque macula flava. in Creta insula omnium frequentissima.

Sect II. *Tenuirostres. cauda bifurcata.*

[gen.] REGULUS. *Lingva acuta bifida. cauda bifurcata.*

Kongz-fogel. 165. Regulus cristatus *mas* crista variegata. Regulus cristatus WILL: 163. XLII. Rs: 79. 9. ALDR. Passerculus troglodytes JONST: Tab: XLII.

cristatus femina crista unicolore.

Regulus. descript. 1735 in It. Horit. minimus. non cristatus, supra cinereo testaceus, rostrum rectum subulatum. *nares* nudæ, oblongæ margine superiore prominente. ling[v]a ad latera emerginata. ungvis posticus anticis fere 2plo major, linea pallida supra oculos.

165. Alæ nigricantes lineis 2^{bus} transversis albis pictæ. color testaceus supra saturatior. crista maris carnea utrinque nigra, [feminæ] svavior sulphurea, utrinque nigra; rostrum nigrum, pedes testacei.

166. Regulus non cristatus WILL. 164. XLII. Rs. 80. 10. ALDR.

166. Lineis alarum, (: q antecedens:) destituitur. supra incurvo sordidus, subtus dilute testaceo albicans.

167. Regulus non cristatus major. WILL: 164. RUDBf: non descriptus.

167. antecedenti paullo major. alias convenit. mas rostr: et pedes nigra, foemina testaceo.

[gen.] HIRUNDO *Rostrum minimo digito brevius. lingva bifida,* Alæ macropteræ, penna extima longissima, reliq graduales. cauda bifurcata, pedibus longior.

Ladu-swala. 168. Hirundo rectribus duabus longioribus. Hirundo domestica GESN: 548 WILL: 155. XXXIX. Rs. 71. 1. Hirundo JONSTON. 115. Tab. 42. MERRET. 177.

aves s. migratoriæ.

168. mas. Supra tota nigro coerulea nitida 1734 $\frac{V.}{2}$. venter, uropygus, pectus et tectrices alarum inferiores alba. guttur brunneus ut et frons, collum coerulescens. remiges nigri, veri 9 sensim longiores a flexura.

Spurio a flexura introrsum sensim longiores emarginato. cauda nigra, 2furcata, extimis longissimis, in singula rectrice macula alba. exceptis 2 mediis.

rectrices ^{mo} 12.

rostrum minimum, depressum, ore amplo, intus flavo.

nares ovatæ, nudæ, superius sinu inflexo, lingva acuta, emarginata.

pedes nudi, medio et extimo æqvalis ungvibus, medius exterius marginatus.

169. Hirundo tibiis hirsutis, digitis anticis tribus. Hirundo agrestis JONST: 117. Hirundo rustica sive agrestis. RS. 71. 2. Hirundo agrestis s: rustica. WILL: 155. MERRET. 178. Hirundo sylvestris GESN: 564. **Huswala.** it: öl. 67.

variat rarissime colore albo.

169. Husswala. caput azureum sericeum, ut et dorsum ad basin caudæ. hinc albus. cauda nigra bifurcata gula ad caudam subtus alba.

Alæ nigræ gradatim breviores. tibiæ et di[gi]ti hirsuti. ungves minus incurvæ acutæ, unicus posticus.

170. Hirundo tibiis hirsutis, digitis anticis omnibus. Hirundo Apus. RS. 72. 4. WILL: 156. XXXIX et XIV. Apus GESN: 166. JONST: 119. Tab. 42. Apus, Cypselus major BELL. 100. a. **Ringswala.**

MERRET. 178.

171. Hirundo tibiis antrorsum hirsutis, digitis Caprimulgus WILL: 70. XIV. RS. 26. 1. GESN: 242. JONST: 53. XX. **Natskräfwa.**

it. Dal: 145.

Strix, caprimulgus, fur nocturnus. BELL. 28. a.

171. magnitudo cuculi. Supra tota cinerea ex nigro albo et minimum testaceum tenuissime undulatim mixtum, cui maculæ parvæ longitudinales sparsæ sunt. *Venter* pallide testaceus, undulis crassiusculis nigris, *pectus* similiter sed minoribus.

caput ratione corporis magnum, *aures* amplæ non prominentes, rostr: tenuissimum, depressum ad radicem, carinatum, modice inflexum, nigrum. **Nattwaka.**

NB. 1 cranium pellucidum.
2 myxtaces Labii superioris utrinque 8 radiis constans.
3 rictus rostro decies amplior.
4 nares prominentes.
5 Lingva minimus tenuiss., acutissima, integerrima, palato affixa.
pedes parvi, anterius plumosi, digitis intermediis duplo longior lateralibus basi membranula annexis. ungvis medius introrsum marginatus. *Pennæ laxæ* molles. *cauda* integra, rectrices 10. digitus posticus minimus. venter insectis plenus.

Strand-swala. 172. Hirundo tibiis nudis, digito postico leviter plumato. Hirundo riparia Merret. 178. Will: 156. XXXIX. Rs: 71. 3. Hirundo riparia. Gesn: 656. Jonst. tab. 42.

Sect. III. *Conirostres.*

[gen.] COCCOTRAUSTES *rostrum simplex pro corporis magnitudine admodum magnum.*

173. Coccotraustes non cristatus.

173. dorsum et pectus rubra, ita tamen ut singulæ pennæ cinereæ sunt, sed extimo margine rubræ, hinc rubedo. venter cinereus.
Alæ nigricantes, lineis 2 obliqvis albicantibus. cauda nigricans.
Rostrum conicum, maxilla superiore longiore, incurva, ampliore.
Lingva integra basi sagittata dentata.
Pedes nigri. Plumæ nigræ nares tegunt.

NB. Charlet. Coccothraustes vulgaris p. 84. f. 85.
Coccotraustes vulgaris Rs. 85. 1. Will: 178. XLIV.
Coccotraustes Gesn: 276. Coccothraustes. Jonst. Tab. 37.
mas rubicundus femina lutescens.

NB. Coccothraustes virginiana Charl. 85 visa apud Cliffortum, coccinea, vide Catesby.

[gen.] LOXIA *rostri uterque maxilla incurvatur et versus apicem se decursat. cauda bifida.*

dejicit conos et ramulos ultimos promordendo, et detruncat ramos crassitie digiti e ligno duro valet.

Korsnäfwer. 174. Loxia *mas* rubrocrocea maculis ruffescentibus. Loxia Gesn: 592. Will: 181. XLIV. Rs: 86. Conirosores Rudbf: A: Lapon: 75.

Charlet. 68. Loxias. conirostra figura bona.
femina cinerea maculis rufescentibus.
Loxia a λοξὸς obliqvus a rostro obliqve.

mas colore coni abietis — — unice creatus ad vorandos conos abietis et pini ex oris structura edit et secat ut avenam cannabis, pedibus capit conos sciuri instar vel psittaci.
rostrum in eodem nunc sinistrorsum nunc dextrorsum se decursat.
mas croceus, alis nigro cinereis, cauda cinerea, vix conspicue maculata; ut nec femina alæ nigræ, cauda bifurcata.
maxilla inferior ad sinsistrum in sulphuribus, ad dextrum in croceis commixa tam flexura tam inferior fere longitudine superioris. lingva integra depressa.
femina pallide s: albe lutea, cauda et alis cinereis,
remiges alarum — — — — superius, pectus, rectrices, latera sulphurea — — — — venter albocinereus ad atrum, caput cinereo non — — — — nebulosam; lumbi sulphurei
Loxia mas
rostri maxillæ longitudine e figura æqvales recurvæ, inferior ad dextram flexa. utrinque finem a superiore exceptum emittens. superior parum mobilis. lingva integra, basi sagittata.
alæ, cauda, rectrices, remiges, tectrices nigræ supra, subtus cinerea. tot alibi.
tota avis supra et infra, cum collo, capite, dorso, pectore croceorubra. cauda forcipata pedes pallidi.

[gen.] PYRRHULA *mandibula superior incurvata. cauda integra.*

175. Pyrrhula. Rubicilla s: Pyrrhula ALDR. RS: 86. 5. WILL: 180. XLIII. GESN: 733. Pyrrhula seu Rubicilla JONST. 122. Rubicilla ibd: Tab: 43. **Domherre**
appropinqvante femina vel v: v: aut bene et favente animo caudam ad alterum latus torqvet.
mas accepit araneum, dies tenuit in ore, dedit feminæ.
feminæ remiges rectricesque atræ. remiges subtus cinerei. tectrices, cauda et remigum posteriorum apice albæ.

175. rostr: nigr: caput ad oculos usque nigrum, gula nigra. infra ab oculos per collum et pectus ad pedes ruber mas est, (: femina a ibd. ruffo cinerea:) alæ nigræ infra albæ ut et cauda. pone pedes alba. urrhopygium album. scapulæ et dorsum cinereæ. caudæ basis supra et infra albo cincta.
pedes ungvibus postico et intermedio majori, lateralibus æqvali.
rostrum breviss. crassissimum, undique convexum. superior infra excavatum, inferior angulos laterales versus superiorem. oculos emittitur, alias excavata inflexa.
lingva ovata, carnosa, apice villosiusculo s. lacero. Pyrrhula, artibus nigris, basis dentulata.

rectricibus ani, remigumque posteriorum albidis.
Pyrrhula mas
caput nigrum.
tempora, gula, pectus, venter rubra.
collum, dorsum coeruleo-cinerea.
cauda indivisa nigra, superne coerulescens, circum caudam superne et inferne alba. rostrum nigrum crassissimum, gibbum, nares, patulæ setae vibrissæ parvæ. maxilla utraque mobilis, ut psittacis. Lingva integra.
digiti ungvis posticus intermedio minor
Alae nigra, linea transversa albicante — —
Remiges 16 nigra, versus marginem interiorem albicantes.
Rectrices 12 a 14, nigrae.
tectrices alae nigricantes, sed 9—16 apice albæ.
Plumae capitis nigri, dorso coeruleo cinerei *ventris* — — inferne albi.
nigri, superne rubri ani.

[gen.] AMPELIS *lingva sagittata emarginata, cornea. remiges nonnuli in apicés planos, nudos, desinunt. cauda integra.*

Siden-swantz. 176. Ampelis *mas* remigum apicibus septem. Garrulus Bohemicus Rs. 85. Will: 90. XX. Gesn: 703 Garrulus Bohemicus Gesneri, Ampelis Aldrovandi. Jonst. 44. Picæ. glandariæ species alia. Jonst. XVII. Pica glandariæ genus: Jonst: item. 43. melior.

femina remigum apicibus qvatuor.

Aldr. Ampelis Aldr.

alæ nigræ. tectrices alarum itidem nigræ, qvam maximæ s: anteriores in apices albos desinunt.
remiges nigræ, qvam anteriores nonnullæ a margine superiori in album, mediæ in sulphureum desinunt. infimi autem interdum in album sed latius, qvam rachis in ungvem oblongum sangvineum membranaceum desinit. caudæ rectrices nigræ, croceo terminatæ, tectrices cinereo fuscæ.
caput brunnofuscum, pennis longioribus versus nucham instructum, non cristatum. rostr: nigrum.
Rostrum angulatum nigrum: maxilla superior, longior incurvo apice utrinque emarginata. lingva cartilaginea acuta, bifida, basi sagittata utrinque et pone denticulata.
Nigra sunt gula, tempora, seu oculorum regio, tectrices narium, rostrum, pedes, remiges, rectrices.
Cinerea totum corpus, versus caput magis ad castaneum vergens.

— — — äro tectrices inferiores caudæ, frons et regio sub oculis. ungves compressæ; posticus et intermedius æqvales. pennæ capitis longiores, hasce dum erigit, cristatus est. Remiges 18 nigræ, quorum 1. 2. 3. 4. apice anterius albæ. 5. 6. 7. 8. 9. ibidem albo flavescentes. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. ibidem albæ. 17. 18. immaculatæ sed 11. 12. 13. 14. 15. 16. apice in membranam oblongam coccineam terminatæ.

Rectrices æqvales nigræ, apice flavæ costa rubicunda.

Ampelis

rectrices æqvales nigræ apicibus luteis s. sulphureis.

remiges 16 nigræ,

exteriores seu primariæ 9, anterius apice alba sed 3 ad 9 macula flava in albo.

posteriores s. secundariæ 7. apice membrana lanceolata coccinea. macula hinc exterius alba.

rectrices primorum nigræ apice alba, tectrices remigum inferiores s. subtus ferruginea.

Corpus griseum, pennæ capitis pone longiores hinc qvasi cristatus.

gula nigra.

a naribus per oculos versus nucham linea nigra.

urrhopygium cinereum.

basis mandibularum alba.

[gen.] FRINGILLA *rostrum simplex ungvis digiti postici longissimus. cauda integra.*

177. Fringilla. Montifringilla calcaribus alaudæ s: major. Rs: 88. Will: 187. LXXVII.

177. nigro cinerea, alæ albo-variegatæ, venter ex albo ruffescens.

178. Fringillaria fusca crista flammea Rudbf: non descripta huc forte spectat.

[gen.] EMBERIZA *ma[n]dibula superior prope medium ad margines in angulum excavatur, inferior sursum in ejus cavitatem dentatur, ungvis posticus maximus.* ungvis medius margine interiori aciato ut cuculi.

179. Emberiza flava Gesn: 653 Rs. 93. 2. Will: 196. XL. Hortulanus Bellon. citrinella. Merr. 176. Ald: Jonst. Gohlsparf.

Lutea alterum genus Aldr. Chloreus s. Lutea Aristotelis Turn:

179. maxilla superior nigra, inferior pallida multo latior. eomet lutescit. supra testaceus; remiges 16 rectrices 12 nigricant, quarum 2 utrinque exteriores apicibus introrsum albi. urrhopyg: testaceo ruffum. subtus sulphurea. apex maxilla superioris utrinque emarginatur.

179. Emberiza alba Gesn: 654. *varietas* passer albus Gesn. 644.

180. Emberiza ruffa, pectore cinereo. Hortulanus Rs. 94. 6. Will: 197. XL Jonston. Tab. 37. Hortulana Gesn: 567.

180. hortulanus 3ius Ald: Hortulana femina Gesn: caput canum, dorsum et cauda nigro-cinerea.
corpus ex nigro et testaceo variegatum. annulus oculos ambiens pallidus. collum virescens. venter testaceus. gula flava. pectus pallidum.

Hortulana.

Fringilla remigibus nigris: primoribus 3 margine albidis, rectricibus nigris: lateralibus duabus extrorsum albidis Act. Sv. 1740. p. 374. blek ring kring ögonen, kroppen smal och gulbrun blandad; halsen grönfergad, hakan guhl, magen guhlbrun, kiefftarne med aflång guhl fläck.

Säfsparf. 181. Emberiza torqve albo. Passer torqvatus in arundinetis nidificans. Rs. 93. 3. an Turneri Will: 196. Passer aqvaticus Gesn: 652 lin: ult: sine fig:

181. Scoeniclos Aristot: junco s: passer harundinaceus Gesn: 652. Ald. 529. nigro-cinereo-lutescens.

[gen.] LINARIA *caput simplex cauda bifurcata.*

macula oblonga flava pone sinum oris.
remiges 16, nigræ, quarum tres extimæ margine albido.
rectrices 12 nigræ, quarum 2 utrinque extrorsum albæ.

Hämpling. 182. Linaria cinereo ruffa, capite cinereo nigro. Linaria vulgaris Rs. 90. 1. Will: 190. XLVI. Linaria Gesn. 590.

182. *mas* vertice et pectore sangvineo
femina maculis — — — destituitur.
remiges nigræ, margine utroque albæ, exceptis secund. ordines exteriori margine fuscis, apice albidis.
Rectrices nigræ, utroque margine albæ, cauda bifurca. Dorsum griseum, subtus pallidum. pectus sangvinolentum ut et vertex. Caput incanum. lingva carnosa ovata. ungvis posticus longior.

Gråsiska. 183. Linaria cinereo rufescens vertice coccineo, transcurrente. Linaria minor Rudbf: Linaria rubra Gesn: 591. Linaria rubra minor. Will: 191. Rs. 91 : 3. Linaria rubra. Charl. 80. mas pectore ruffescit et urropygio, *femina* ibd. albicat.

183. apex rostri utrinque non emarginatus. Superius colore sordido alias luteus, gula nigra, vertex purpureo-sericeus. rostrum cera lutea instructum, cereum. alæ sordide nigricant ut et cauda, pedes nigri. Rostrum exacte conicum, crassum, acuminatiss. nares rotundæ tectæ plumis. mandibulæ æquales, quarum superioris margo in medio utrinque emarg[in]atus.
Ling[v]a integra, cornea, antice excavata.
inferior ibd. inflectitur, et ejus locum supplet, sed m. emarg[in]atur sine su[p]pletorio.
Pedes 4dactyli, quorum 3 posteriores æqualis longitudinis. ungvis posticus longior, hinc medius, laterales pares. cauda bifida, 12. alæ utrinque 16. ungves simplices.

184. Linaria lutea. Chloris Gesn: 249. Will: 178. XLIV. Rs: 85. 4. Aldr. **Canarie-fogel swensk.**

184. uterque macula in ala lutea insignitur cauda bifida.
mas — — — — luteo } cinereo testaceo
femina — — — cinereo }
fringilla artubus nigris — — — remigibus primoribus utrinque luteis, rectricibus 4 utrinque superne luteis. rostrum conicum, lingva carnosa, integra, corpus cinereo-testaceum, infra magis ad luteum vergens. alæ caudaque nigra, remiges primores 9 utrinque lutei versus superiorem partem magis. Rectrices utrinque 4 media superiori parte lutei.
mas pectore flavus, femina ibidem cinerea uterque Ligurino sat similis, sed duplo major edit semina cannabis et juniperi, sed non facile.

185. Linaria alis et cauda viridibus rostro albo. Canaria Gesn: 240 sin: fig: Passer canariensis, Rs. 91. 5. Will: 192. XLVI. Jonst. Tab. 36. **Canarie-fog: utländsk.**
avis haec non est indigena Sveciæ, sed huc allata.

186. Linaria variegata annulo coccineo basin rostri ambiente. Carduelis Will: 189. XLVI. Rs. 89. 1. Jonst: 97. Tab: 37 mas Tab: ubi mas infra feminam pingitur. lingva acuta, mollis. sagittata. **Stiglitza.**

186. rostrum albicans apice nigro. *caput* juxta rostrum sangvineum. tempora testacea, vertex niger. alæ nigræ, in albos apices desinens. macula maxima sulphurea antrorsum deorsum flexa alas pingit.

187. Linaria capite variegato, pectore macula longitudinali insignito. Carduelis lapponica Rudbf: non descripta. Tårne.

187. *rostrum* luteum apice nigro. *caput* nigrum, pone oculos alba linea q̂ incurvata descendit ad collum, a colli dorso ruffescit. dorsum, alæ,

cauda cinerea cum aliqva sordidi mixtura, pectus albidus. macula longitudinali nigra. cauda bifida.

188. Linaria capite unicolore, pectore ruffescente gula alba. Carduelis Luhlensis RUDBF. non descripta Montifringilla congeneus JONST: Tab. 38 m femina. mont: femina ibd. pag. 99.

188. Fringilla montana. GESN. 388 fig. 389. descr. Montifringilla femina JONST. p: 99. MONT: congeneus T: 38. conscr. 191.
Montifri[n]gilla mas. Jonst: 99. T. 38. caput cinereo nigrum, ut et dorsum nebulosum et cauda, mentum macula alba insignitur, pectus et basis alarum ruffescit, venter candicat; *Alarum* basis ruffescit, hunc macula transversalis nigra excipit; tum iterum ruffescit, hinc nigrescit, tum macula alba, remiges nigrescunt, rostrum fuscum. colore capit. in hoc cinereo, in seqventi nigro. et gula in hoc albo. in illo ruffa cum pectore a sequenti differt.

189. Linaria cap: unic: pect: et gula ruffescente: Montifringilla mas. JONST: pag: 99. Tab. 38. Carduelis angermannorum RUDBF: non descripta. ab antecedenti vix differt per minimam maculam albam gulæ, forte mas et femina.

189. color corporis nigricans. retro oculos flavicat. in inferiori colli parte fulva. venter albus. caput nigrum, dorsum järngrå, ut et cauda et remiges alarum. gula et pectus ruffescunt. venter albus. tegetes alarum ad basin ruffescunt, alias ut dorsum, linea transversa ruffescens pedes et rostrum cinerea. cauda bifurcata.

Bofink. 190. Linaria variegata rectricibus exterioribus nigris, mediis albis, mas pectore rubicundo. Fringilla WILL: 186. XLV. Rs. 88.
variegata rectricibus exterioribus nigris, mediis albis *femina* pectore sordide ruffo.

190. *mas* maxillæ rödbruna. ab antecedenti vix differt.
fem. gohlachtig.
Fringilla vulgaris mas.
Descr.
rostrum conicum acutum plumbeum. caput cinereum, dors. posterior pars cinereo viridis.
regio oculorum, gula, pectus, latera rubra. Collum cingitum (!) eadem rubedine.
alæ macula triplici alba, alias nigrae macula una alba ad flexuram alae, altera in medio ex tectricibus.
tertia sub hac in remigibus.

remiges nigri latere interiore infra medium albae, macula infra medium in latere exteriore m. alba exceptis tribus primis remigibus immaculatis.

rectrices nigræ, exceptis 2 utrinque extimis macula obliqua alba oblonga.

Remig. nigris utrinque inferne albis, extimis tribus immaculatis Rectricibus nigris, prima secundaque alba obliqua macula.

artubus nigris, remigibus utrinque albis, tribus primis immaculatis, rectrice prima secundaque oblique alba.

191. Linaria variegata, rectricibus exterioribus albis, mediis nigris, *mas* gula rubra. Fringilla montana s: Montifringilla Will: 187. XLV. Rs. 88. Fringilla montana Gesn: 388.

Aldr. lib. 18. c. 7.

variegata, rectricibus exterioribus albis, mediis nigris, *femina* gula sordide ruffa.

vidi 1730.

191. *Rostr:* coniforme, superior mand: paulo longior, obsoletum.

caput cinereum temporibus leviter brunnis.

cauda nigra, bifida, obtusa, rectricibus 2 exterioribus utrinque a medio extrorsum albis.

Basis alarum alba, deinde tectrices nigræ, iterum albæ. remiges nigræ.

Dorsum brunno cinereum, urrhopygium viride. venter brunno carneus. *ungvis* posticus reliqvis paulo longior.

remigibus nigris tribus pennis margine albidis. rectricibus nigris, duabus exterius extrorsum albis.

Linaria

Fringilla fusca, rostro flavicante. Rudb: Riska. conirostris, cauda bifurcata. color corporis cinereo niger. anterius tamen dilutius nigrum. pedes atri. alæ nigricant.

192. Linaria qvæ fringilla albicans Ald. Linaria. vid: N:o 61 et huc refer spinum.

[gen.] PASSER *rostrum levissime convexum, ma[n]dibulis utrisque æqvalis longitudinis, cauda bifida.*

it. ol. 396.

193. Passer colore testaceo *mas* mento nigro. Passer domesticus Rs. 86 Will: 182. Ald: Passer Will. XLIV. remiges et rectrices fuscæ. **Tätting.**

colore testaceo femina mento cum corpore concolori.

Mas ad aures brunnescit, femina incanescit, plumæ colli anterioris interius in mare nigræ, in femina cinereæ.

apex rost. superioris utrinque emerginatur

193. rostr: crassiss. conirost. obsolet: maxilla sup. fere longior uterque crassitiei æqvalis, nares ad basin ovatæ, tectæ. supra testaceo sordidum. supra caput ćano testac: gula nigricat, venter albicat. remiges nigricant 16. rectrices 12. cauda bifurcata pedes testacei, ungve postico digito æqvali, maximi ungves compressi, rostrum conicum, lingva simplex, inferior. maxilla emittit marginem obtusum.

193. stercora hujus in secreto sunt apud vulgus nostrum in tenesmo ad — — — exhibere, quo feliciter et specifici adinstar tenesmus tollitur.

194. Passer montanus. Ald.

194. tempora nigra a canitie cincta. qva nota ab antecedenti specie differt.

195. Passer nivalis. Rudbf: non descript. Passer montanus. Charl: 78 forte. the white cap. an hic cum priori huc spectat, pro certo determinare neqveo. Vesterbotn. confitetur per noctes, vix dormit. edit Avenam cujus nucleum mire expellit, et semina Cannabis.

in alpibus Alaip gs. Lappis vix arbores insidet.

195. rostrum fere rectum, cinereum, pedes nigricant. caput album cum carnei mixtum. pectus venter et cauda alba; dorsum nigro nebulosum remiges nigri. alæ tectrices fere omnes albi, macula cum ala oblonga fusca. in alpibus deest æstate. hyeme in sveciam migrat. alia rostro luteo, alia atro.

Grönsiska 196. Linaria viridis. Spinus s. Ligurinus Aldr. Will: 192. XLVI. Rs. 91. Spinus s: Ligurinus Charl: 79 Acanthis avicula Gesn 1. Ligurinus spinus Jonst Tab. 37.

ad genus antecedens.

remiges inferne luteæ, superne nigræ, posterioribus dorso lutea macula. mas. capite supra nigricat. femina non item.

196. *femina* rostr. conicum acuminat. inferior emittit sinum in superioris angulo, lingva acuta apice acuminata. supra tota cinereo lutea, ita ut omnis penna interius cinerea, exterius lutea macula nigricante aspersa. infra cinereo alba, macula in singula penna nigricante. gula albo flavicat, remiges 16 nigri, circa basin anterius flavæ, posterius albidæ, cauda nigricans 2furcata.

[gen.] SPIPOLA *caput crista bifida ornatur, Lingva qvadrisecta, cauda bifida.*

Tofz-myssa. 197. Spipola. Parus cristatus Rs 74. 6. Will: 175. XLIII. Gesn: 642 fig: med: Aldr.

197. Spipola. 28 Aug: 1731. *dorsum* sordide cinereum, alæ et cauda nigro cinereæ remiges alarum 18. cauda bifiida, longitudine pedum, alarum penna prima minima. deinde 2. et 3, qvarta glonissima. venter al-

bicat, plumis interius nigræ. caput vertice pennis longioribus et surrectioribus ornatur. caput ex nigro et albo mixtum. si plumæ nigræ sunt, apicibus albis, crista nigrior reliqvis. pone oculos nigrum. mento macula magna nigra. collare nigricante, rostrum rectum rotundum, uterque maxilla æqvalis longitudinis, sed superior convexior nares ovales, tectæ. pedes nudi, coerulei, digito postico crassissimo, medio æqalis, sed crassis. ungvis posticus maximus. lingva — — — apice velut abscissa. 4 setis ornato. *hinc ad Paros referendus* et proxime post motacillam referendus.

Index nominum genericorum.

Numerus paginam indicat.

Index Sveticus.

MERRETTI methodus in *Pinace*.

Terrestres	*carnivoræ:*	Accipitrinum genus
		Noctuae
		Corvus Pica etc.
		Vespertill.
		Loxia, Caprimulgus
	granivorae.	non *canorae* sylv. Pavo. gallo, pavo
		Tetr: Rusticolæ Upup.
	— — —	*Domestica pulverat.* gallus pulverat: lacatrices
		Fulica, Ispida, Columba
		Gallina V^a^, Passer, Junce.
	— *canorae*	*granivoræ:*
		Carduelis, Calandra. Coccothraustes Fringilla Cloris.
		Linaria. Alauda.
	— — —	*baccivoræ*
		Turdus. Sturnus.
	Insectivoræ:	Picus, Curruca, Hirundo, Parus
		Œnanthes, Luscinia.
Aqvaticæ.	*palmipedes:*	Cygnus, Anser, Anas, Larus
		Colymbus, Mergus, Pelecanus
	fissipedes:	Ciconia, Ardea, Av. pugnax
		Vanellus, Pluvialis, Grus, Crex.

1. Mejam *Gesn* est anas.
mas macula alarum alba, anterius nigra, adhuc anterius ruffa.
2. *Phoenicurus minor* Rudb: dorsum cinereo-maculatum, pectus lutescens, venter albus, supercilia alba.
mas macula in ala alba
femina macula caret.
3. Linaria.
Passer mirabilis Rudb: Avis ignota piperini Gesn: 798. *Montifringilla* Ald. e coeruleo et nigro variegata, gula alba et pectus ruffescens. cauda bifurcata.

Digiti nulla membrana connectebantur. ingluvies nulla, venter carnosus lapideis refertus.

Avicula antillarum s: caribidum Mus. Dan. Part I. s. 11. N° 38. magnitudo muscæ l. scarabæi. colore viridis s: omnium colorum gemma. in historia antillarum Rochefort describit. Vormius habet. *Tominejus* Hispanis colibris. Valen. Tom: 2. pag. 154. descr. opt: ex Rochefort colibris. Campanii pensylvania p. 187. c. fig. in mus: Ass: El: Brenner. Passer troglodytes armoniacus, Johnst. Tab. 42. Gvainumbi species. Mars: Rs. 82. Will. 165.

Gvaiminibique *Laet* vid. ac Tominejo acosta.

connectatus classis VII cum II.

cuculus in class. VII et sect: ead.

Pica laponica ad merulas.

Junx s: Torqvilla Cuculi genus.

Spipola est tenuirostris, species pari. inest effter motacilla

Platea ad anseres.

69. *Anas plumis mollissimis* ad anseres genus referatur.

Gallus. horologii vices rusticis præstat in vestibuli ubi ex continuatione soni qvot clamores ediderit, norint.

Skärskim?

[På insidan af första pärmen.]

Aves insectivoræ caute separandæ

Motacilla oenanthe Merula aqvat. hirundo	omnes hyeme pereunt excepto merula V[a]

vipera it. öland.	14.	it. Dal. 56.
	39	cinerea
	212.	vipera coerulea
	309	alia innoxia
Rana.	213.	
Erinaceus.	371.	

[På första sidan.]

Dispermæ.	*Tetraspermæ.*	*Hexaspermæ*	*Polyspermæ*
Colymbus	Colymba	Pica. 6. 5. 8. 9.	Anser
Bubo	Cornix	Coccothrostes	Gallina
Noctua	Tringae omnes	Luscinia	Anas
	Linaria vulgus Will.	hirundo V[a]	Mele[a]gris.
Milvus	Ardea stellaris Will.	Turdus cautus	Tetrao.
Cygnus	Cygnus mansuetus	Pavo	Certhia. 20.
Grus	Alauda	Picus viridis	
	Passeri solitario 9 gener.		
	Corvus		

Pentaspermæ
Regulus non cristatus

Trispermæ	*Octospermæ*
Larus 3.	carduelis Vill
Sterna 3.	Glarola

Monospermæ	*Decaspermæ.*
Arctica	Troglodytes.
Anser Bassanus Will.	
Alca	
Puffinus	

För att underlätta öfversikten öfver innehållet i denna *Methodus* uppräknas på de följande sidorna de af LINNÉ anförda fågelsläktena med till de samma hörande artnummer jämte en tolkning af hvarje art efter nutida uppfattning. Därefter kommer manuskriptets innehåll att i korthet diskuteras och jämföras med såväl några prælinneanska som äfven senare arbeten af LINNÉ's egen hand.

CLASS. I.

Sect. I = **Dagroffåglar.**

	artnummer	
Gen. 1 »*Aquila*»	1	= Kungsörn.
Gen. 2 »*Vultur*»		
Gen. 3 »*Cyanopus*»	2	= Fiskgjuse.
Gen. 4 »*Tinnunculus*»	3	= Tornfalk (med omkastning af könen). Tilllägget hänför sig till en ung Sparfhök.
Gen. 5 »*Buteo*»	4	= Ormvråk.
	5	= Bivråk.
	6	= Brun kärrhök.
Gen. 6 »*Milvus*»	7	= Glada.
Gen. 7 »*Falco*»	8	= Pilgrimsfalk (ung).
	9	= Jaktfalk. Tillägget syftar möjligen på en gammal Dufhök.
	10	= Troligen både Stenfalk och Lärkfalk. Första tillägget åsyftar Stenfalk. I ett annat tillägg talas om »*Falco verus*» = »Falco gentilis i Syst. nat. = Dufhök (ung).
Gen. 8 »*Pygargus*»	11	= Hafsörn.
Gen. 9 »*Nisus*»	12	= Sparfhök.

Sect. II = **Papegojor.**

Gen. »*Psittacus*».

Sect. III = **Ugglor.**

Gen. 1. »*Bubo*»	13	= Berguf.
	14	= Fjälluggla.
	15	= Hornuggla.
Gen. 2 »*Noctua*»	16	= Kattuggla (brun var.).
	17	= Jorduggla.
	18	= Sparfuggla.
	19 & 20	= Pärluggla.
	21	= Kattuggla (grå var.).
	22	= Fjälluggla.

CLASS. II = **Kråkfåglar.**

	artnummer	
Gen. 1 »*Corvus*»	23	= Korp.
	24	= Råka (men citaten hänsyfta på svart kråka).
	25	= Kråka.
	26	= Råka enl. citaten.
	27	= Kaja.
Gen. 2 »*Glandaria*»	28	= Nötskrika.
	29	= Nötkråka.
Gen. 3 »*Coracias*»	30	= Skata.
Fen. 4 »*Monedula*»	31	= Blåkråka.
Gen. 5 »*Upupa*»	32	= Härfågel.

CLASS. III = **Småvadare.**

Sect. I.

Gen. 1 »*Scolopax*»	33	= Beckasin.
	34	= ?
	35	= Någon *Totanus*-art, ovisst hvilken.
Gen. 2 »*Tringa*»	36	= Skogsnäppa (af LINNÉ felaktigt kallad »horsgök»).
	37	= Drillsnäppa? (Citaten åsyfta äfven *Tringa*-arter.)
	38	= Brushane.
Gen. 3 »*Pluvialis*»	39 & 40	= Ljungpipare.
	41	= ?
Gen. 4 »*Charadrius*»	42-43	= Större strandpipare.
	44	= Fjällpipare.
Gen. 5 »*Vanellus*»	45	= Tofsvipa.
Gen. 6 »*Fulica*»	46	= Sothöna.

Sect. II.

Gen. 1 »*Arquata*»	47	= Storspof.
	48	=
	49	= Småspof.
Gen. 2 »*Recurvirostra*»	50	= Roströd långnäbba.

CLASS. IV = **Större vadare.**

Sect. I.

Gen. 1 »*Grus*»	51	= Trana.

	artnummer
Gen. 2 *Ciconia*»	52 = Hvit stork.
Gen. 3 »*Ardea*»	53 = Häger.
	54 = Rördrom.
	55 = Svart stork.

Sect. II.

Gen. 1 »*Pelecanus*»	56 = Skedstork.

CLASS V = **Simfåglar.**

Sect. I = **Andfåglar.**

Gen. 1 »*Cygnus*»	57 = Sångsvan.
	58 = Tamsvan.
	59 = Svangås. (*Cygnopsis*).
Gen. 2 »*Anser*»	60 = Tamgås.
	61 = Vildgås.
	62 = Taflacka.
	63 = Fjällgås.
Gen. 3 »*Anas*»	64 = Sjöorre.
	65 = Svärta.
	66 = Snatterand.
	67 = Tam anka.
	68 = Gräsand.
	69 = Ejder.
	70 = Alfågel.
	71 = Bläsand.
	72 = Knipa (♀ & juv.)
	73 = Knipa.
	74 = Skedand.
	75 = Kricka.
	76 = Arta.
	77 = (möjligen) Alfågel.
	78 = Arta eller Kricka?
	79 = Rudbeck'ska originalplanschen till denna saknas så att den kan ej med säkerhet bestämmas.
	80 = Alfågel.
	81 = Vigg.
Gen. 4 »*Mergus*»	82 = Storskrake.
	83 = Pracka.
Gen. 5 »*Graculus*»	84 = Storskarf.

Sect. II.

artnummer

Gen. 1 »*Arctica*» 85 = Tordmule.
86 = Tobisgrisla.
87 = Alkeknott. (enl. citaten, tillägget syftar på Salskrake).
Gen. 2 »*Colymbus*» 88 = Skäggdoppning.
89 = enl. diagnosen troligen Smådopping, men tillägget åsyftar Svarthakedopping.
Gen. 3 »*Podiceps* 90 = Smålom.

Sect. III = **Långvingade Simfåglar.**

Gen. 1 »*Catarracta*» 91 = Labb.
Gen. 2 »*Larus*» 92 = troligen ung Fiskmås.
93 = troligen ung Silltrut.
Gen. 3 »*Piscator*» 94 = Gråtrut — tillägget åsyftar Hafstrut.
95 = Fiskmås — tillägget hänför sig äfven till andra arter (Gråtrut).
96 = Anförd efter Rajus, ovisst hvilken art.
97 = Någon labbart, möjligen Fjällabb.
Gen. 4 *Sterna* 98 = Fisktärna.
99 = ovisst hvilken art, då uppgifterna äro motsägande, möjligen en sammanblandning af ung vanlig Tärna och någon annan art.

CLASS VI.

Sect. I = **Strutsfåglar.**

Gen. »*Strutio*» 100 = Struts.
Gen. »*Casuarius*» 101 = Kasuar.

Sect. II = **Hönsfåglar.**

Gen. 1 »*Pavo*» 102 = Påfågel.
Gen. 2 *Meleagris*» 103 = Kalkon.
Gen. 3 »*Gallina*» 104 = Tamhöns.
105 = »Tofshöns».
106 = »Gumphöns».
107 = »Krollhöns».
Gen. 4 »*Tetrao*» 108 = Tjäder.
109 = Orre.

artnummer

110 = Järpe.
111 = Ripa (båda arterna).

Gen. 5 »*Phasianus*»

Gen. 6 »*Perdix*» 112 = Rapphöna.
113 = Rapphöna.
114 = utländsk art, ovisst hvilken.
115 = Vaktel.

CLASS VII = **Klättrande fåglar.**

Sect. I = **Hackspettar.**

Gen. »*Picus*» 116 = Spilkråka.
117 = Gröngöling.
118 = Gröngöling.
119 = Gröngöling.
120 = dels Större hackspett dels Hvitryggig hackspett.
121 = Tretåig hackspett.
122 = Liten hackspett.

Gen. »*Torquilla*» 123 = Göktyta.

Sect. II.

Gen. »*Certhia*» 124 = Trädkrypare.

Gen. »*Sitta*» 125 = Nötväcka.

CLASS VIII.

Sect. I.

Gen. »*Columba*» 126 = Tamdufva.
127 = Kräfdufva.
128 = Tamdufva.
129 = Tamdufva.
130 = Ringdufva.
131 = Skogsdufva.

Gen. »*Cuculus*» 132 = Gök.
133 = Gök ♀.
134 = Gökunge.

	artnummer	
Gen. »*Sturnus*»	135	= Stare.
	136	= Lafskrika, men vissa citat afse den sydeuropeiska stentrasten.
Gen. »*Merula*»	137	= Koltrast.
	138	= Koltrast hona (eller enl. citat Ringtrast hona).
	139	= Strömstare.
	140	= Snöskata.
	141	= Sångtrast (i tillägget delvis Rödvingetrast).
	142	= Ringtrast.
Gen. »*Alauda*»	143	= Ängpiplärka.
	144	= Sånglärka.
	145	= Trädlärka.
	146	= Sånglärka (dock ej citaten).
Gen. »*Motacilla*»	147	= Sädesärla.
	148	= Gulärla.
Gen. »*Luscinia*»	150[1]	= Sydlig näktergal (enl. RAJUS).
	151	= Näktergal.
Gen. »*Rudbeckiana*»	152	= Järnsparf.
	153	= Svarthufvad sångare.
	154	= Grå flugsnappare enl. LINNÉ's tolkning af samma citat i Fauna Svecica & Syst. nat. ed. X.
Gen. »*Carolina*»	155	= Blåhake.
	156	= Rödstjärt.—I tillägget anföres *rödstjärthonan* som »secunda species» och *rödhaken* som »tertia species».
Gen. »*Parus*»	157	= Talgoxe.
	158	= Svartmes.
	159	= Kärrmes.
	160	= Blåmes.
Gen. »*Glarola*»	161	= Stjärtmes.
Gen. »*Curruca*»	162	= Ärtsångare.
Gen. »*Oenanthe*»	163	= Stenskvätta.
Gen. »*Ispida*»	164	= Biätare.

Sect. II.

Gen. »*Regulus*»	165	= Kungsfågel.
	166	= Löfsångare.

[1] 149 är öfverhoppadt i manuskriptet.

	artnummer	
	167	= Ovisst hvilken art som afses. RUDBECK'S plansch af »Större otofsad Kungsfogel» föreställer enl. SUNDEVALL en Ärtsångare.
Gen. »*Hirundo*»	168	= Ladusvala.
	169	= Hussvala.
	170	= Tornsvala.
	171	= Nattskärra.
	172	= Strandsvala.

Sect. III = **Sparffåglar.**

Gen. »*Coccothraustes*»	173	= Tallbit enl. beskrifning (Stenknäck enl. citaten).
	174	= Korsnäbb.
Gen. »*Pyrrhula*»	175	= Domherre.
Gen. »*Ampelis*»	176	= Sidensvans.
Gen. »*Fringilla*»	177	= Snösparf.
Gen. »*Fringillaria*»	178	= Gråsiska (enl. RUDBECK'S dock numera förlorade plansch).
Gen. »*Emberiza*»	179	= Gulsparf.
	180	= Ortolansparf.
	181	= Säfsparf.
Gen. »*Linaria*»	182	= Hämpling.
	183	= Gråsiska.
	184	= Grönfink.
	185	= Kanariefågel.
	186	= Steglitsa.
	187	= Lappsparf.
	188	= Bergfink.
	189	= Bergfink.
	190	= Bofink.
	191	= dels Bergfink dels (i tilläggen) Bofink.
	192	= ?
Gen. »*Passer*»	193	= Gråsparf.
	194	= Pilfink.
	195	= Snösparf.
Gen. »*Linaria*»	196	= Grönsiska.
Gen. »*Spipola*»	197	= Tofsmes.

Utom dessa här anförda och numrerade arter har senare införts en del nya på de inhäftade bladen och beskrifningarna på dessa liksom en del andra äro inpassade med mindre stil i det ursprungliga originalet. De nytillkomna arterna äro: dufhök, hökuggla, kornknarr, grönbent snäppa, rödbena, kärrsnäppa, strandskata, morkulla, (tam) myskand, pelikan, törnskata, rödhake, gulnäbbad hämpling.

Bland de öfriga anteckningarna är det en, som finnes på pärmens insida, som är af rätt stort intresse. LINNÉ hade alltid en stor böjelse för att använda numeriska karaktärer, såsom framgår framförallt af det af honom uppställda s. k. sexualsystemet inom botaniken. Men äfven på zoologiens område gjorde sig samma fallenhet gällande ofta med framgång, såsom t. ex. då han föreslog räknandet af fenstrålar bos fiskarna, buk- och svanssköldarna hos ormarna o. s. v. karaktärer, som än i dag alltjämt användas vid uppställandet af diagnoser på dylika djur.

De nu åsyftade anteckningarna äro tydligen ett utkast till ett försök af indelning af fåglarna efter antalet ägg, som hvarje art lade och med namn för afdelningarna härefter: »Monospermæ, Dispermæ, Trispermæ» etc. Tydligen insåg LINNÉ, att resultatet af en sådan indelning ej var tillfredsställande, ty anteckningarne äro ej långt förda och någon vidare tillämpning gjordes ej.

Såsom af föregående öfversikt framgår upptager detta LINNÉS första ornithologiska verk 197 artnummer. För att komma till verkliga artantalet måste dock denna siffra förminskas, emedan en del arter upptagits under två eller till och med tre nummer. Denna minskning uppgår till omkring ett tjog. Ännu en minskning orsakas af, att tamfåglar upptaga omkring ett dussin nummer i listan. Däremot omfatta nog några nummer mer än en art. Emellertid kan man säga, att LINNÉ redan år 1731 haft kännedom om mellan 160 och 170 arter svenska fåglar, hvilket måste betraktas såsom en särdeles beaktansvärd mängd, då på den tiden ej fanns något museum, i hvilket han kunde studera och han ännu ej företagit många resor inom eller utom landet. Till jämförelse anföras, att i det RUDBECKSKA planschverket 122 arter voro representerade. Dessa arter ingå dock ej alla i LINNÉS *Methodus*. Åtminstone 17 saknas alldeles i den ursprungliga nummer-serien och ytterligare två ingå blott tillsammans med andra arter i kollektivbegrepp. Ehuru sålunda Linné, såsom redan i inledningen anförts, haft mycket god hjälp af RUDBECKS planschverk, kan likvisst ingalunda hans *Methodus* betraktas såsom uteslutande baserad på detta.

Ej heller är LINNÉS uppställning från systematisk synpunkt liknande

den ordning, som man kan sluta sig till, att Rudbeck användt, från numreringen af hans planscher. I stort sedt komma där först i serien sångfåglar, sedan klätterfåglar, dufvor, hönsfåglar, kråkfåglar, roffåglar, vadare och simfåglar.

Linné däremot uppdelade detta sitt första försök till fågelsystem i 8 »klasser» och sedan dessa i »sektioner» och började med roffåglarna. Denna klass delades i tre sektioner. I en af dessa inneslöt Linné papegojorna till följd af deras krökta näbb och i likhet med Raji system. I öfverensstämmelse med detta fördelade äfven Linné dagroffåglarna och ugglorna på skilda sektioner, hvilket var mycket förtjänstfullt, men tyvärr sedan ändrades i senare arbeten. I dessa införde däremot Linné den förbättringen från Raji system att papegojorna borttogos från roffåglarnas grannskap och fördes tillsammans med hackspettarna.

Den första sektionen omfattar år 1731 tolf arter dagroffåglar; en af dessa (10) omfattar dock troligen två arter. Diagnoserna äro i flera fall alltför knapphändiga, så att man hufvudsakligen genom litteraturhänvisningarna kan klargöra, hvilka arter som åsyftas. Men i ett afseende intog Linné en afsevärdt modernare ståndpunkt vid denna tid än senare nämligen därigenom, att han uppdelade dagroffåglarna i flera släkten. Dessa släkten äro 1) Kungsörn, 2) Gam, 3) Fiskgjuse, 4) Tornfalk, 5) Vråkar + Kärrhök, 6) Glada, 7) Ädelfalkar, 8) Hafsörn och 9) Sparfhök. Det 5:te släktet är sammansatt af tvenne och under det 7:de som omfattar ädelfalkarna införes med orätt i de senare gjorda tilläggen dufhöken,[1] eljes äro arterna fördelade fullständigt som efter nutida uppfattning. Detta är desto mera påfallande, som t. ex. ett definitivt särskiljande af kungsörn och hafsörn samt af tornfalk och ädelfalkar först skett under mycket senare tid. Det har länge varit en tvistefråga, hvad bör förstås med *Falco lanarius* Linné? Genom den notis, som här finnes införd i Linnés ornithologiska dagbok, blir det klargjordt, att typen härför är en svensk fågel, som Linné själf sett, och då kan det ej röna något tvifvel om tolkningen. Typen i fråga var en ung pilgrimsfalk.

I det ursprungliga manuskriptet anföras i tredje sektionen 10 arter ugglor af dessa äro dock ej mindre än 3 arter uppförda hvardera två gånger. Fjällugglan har äfven i senare arbeten fått två namn. Detta beror därpå, att Linné i vissa fall observerat, antagligen på grund af en nu ej längre befintlig målning af Rudbecks hand, att fjädertofsar funnos hos denna art (den bar då namnet *Bubo scandianus* resp. *Strix scandica*) Men åter i andra fall såg han ej till dessa fjädertofsar (då fick den heta *Noctua scandiana* resp. *Strix Nyctea*). Kattugglan och pärlugglan finnas

[1] Troligen emedan den användes vid falkjakt.

än i dag bland RUDBECKS fågelplanscher i 2 ex. hvardera och detta är nog skälet, hvarför de upptagas två gånger äfven af LINNÉ. Den förras rödbruna varietet fick namnet *Noctua ferruginea* och dess gråa *N. cinerea*, senare resp. *Strix stridula* och *S. Aluco*. Pärlugglan uppfördes äfven 2 gånger i första upplagan af *Fauna Svecica*, men blott under ett namn *Strix funerea* i *Syst. nat.*, ed. X.

Det är äfven värdt att anmärka, att namnet *Noctua flammea* i detta manuskript hänför sig till jordugglan och är baseradt på RUDBECKS plansch »*Strix tota flammea*», som föreställde denna art. LINNÉ lärde själf aldrig känna jordugglan, utan använde efter binomenklaturens införande artnamnet »*flammea*» för tornugglan, för hvilken det alltså vunnit burskap med *Syst. nat.*, ed. XII, ty förr blef det ej upptaget.

Hökugglan kände LINNÉ ej till, då manuskriptet först nedskrefs, men efteråt gjorde han bekantskap med den under sin lappländska resa och införde då den utförliga beskrifning, som här återfinnes på ett af de senare insatta bladen. Denna beskrifning lades sen till grund för den 1746 i *Fauna Svecica* (N:o 52, p. 17) intagna. Denna i sin tur är grundbeskrifningen för *Strix Ulula* i *Syst. nat.*, ed. X, p. 93. Utom för denna art ha efter manuskriptets färdigskrifvande tillkommit tilläggsbeskrifningar efter autopsi af sparf-, pärl- och fjällugglan, hvilka på samma sätt ingått i *Fauna Svecica* med smärre förändringar.

Äfven ugglorna, som LINNÉ senare lät bilda blott ett släkte voro fördelade på två släkten, *Bubo* och *Noctua*, i förstlingsmanuskriptet. Till indelningsgrund togs när- eller frånvaron af örontofsar, hvilket dock ej ger upphof till någon fördelning efter naturlig frändskap. LINNÉ följde i detta fall RAJUS.

Vid behandling af kråkfåglarna, som bilda »class. II», sammanblandade LINNÉ vid denna tid råka och svart kråka, då den senare ännu var af honom okänd. Först finna vi därför råkan omtalad men med citat, som hänföra sig till svart kråka. Vid den fjärde arten inom släktet finnas däremot litteraturhänvisningar, som höra till råka, ehuru diagnosen ej hör dit. Nötskrika och nötkråka fingo bilda ett andra och skatan ett tredje släkte. Äfven i detta fall var sålunda LINNÉ mera böjd för uppdelning i flera släkten än senare, då alla dessa arter inpressades i släktet *Corvus*. Efter de egentliga kråkfåglarne ställde LINNÉ här liksom ock sedermera blåkråka och härfågel. Blåkråkan intog samma ställning äfven hos RAJUS, men härfågeln ställdes af denne nära trädkryparen till följd af den böjda näbben.

»Class III» utgjordes af de små vadarna och sothönan. Då LINNÉ ännu ej haft tillfälle att studera dessa fåglar i naturen, när han sammanskref ifrågavarande manuskript, voro hans kunskaper om denna fågelgrupp

ganska bristfälliga och äfven diagnoserna ofta otydliga. Han urskilde dock 6 släkten efter näbbens och fötternas byggnad. En del arter äro baserade på RUDBECKS figurer, andra på litteraturuppgifter hos äldre författare. Härigenom orsakades, att ljungpiparen och större strandpiparen uppfördes två gånger och att former med mindre karakteristisk färgteckning eller fjäderdräkt äro svåra att identifiera, desto mer som citaten ej alltid åsyfta samma art.

Skärfläckan hade LINNÉ ännu ej lärt känna, men när han läste om den i litteraturen, att den hade uppåtböjdt näbb och sedan såg, att RUDBECKS bild af myrspofven eller roströda långnäbban visade en liknande egenskap, indrog han denna under släktet »*Recurvirostra*». Denna uppfattning bibehöll LINNÉ i första upplagan af *Fauna Svecica*, sedan han äfven lärt känna den verkliga skärfläckan från Ottenby på Öland. Men i *Syst. Nat.*, ed. x., rättas saken, så att myrspofven ställes bredvid sin samsläkting rödspofven.

LINNÉS osäkerhet på detta område visar sig äfven däri, att han ej vågade upptaga några af RUDBECKS bilder såsom typer för egna arter, utan blott anförde en kort diagnos utan nummer. Detta gäller t. ex. RUDBECKS »*Gallina aquatica minima*», som föreställer *Tringa alpina*, och densammes »*Gallinula aquatica minor*», som är *Totanus glareola*. Den senare upptogs dock sedan i *Fauna Svecica* på RUDBECK's auktoritet. Utan nummer är också rödbenan, som äfven fanns representerad bland RUDBECKS planscher. Angående strandskatan finnas endast senare tillfogade svenska namn jämte beskrifning införda under Ölands-Gotlandsresorna. Till och med morkullan har först i ett senare tillägg införts efter storspofven.

Denna tredje klass delades i 2 sektioner, men indelningsgrunden — rakt näbb — krökt näbb — var allt för ytlig och artificiell för att lämna tillfredsställande resultat.

En intressant omständighet är att LINNÉ ställde sothönan bland vadarna, ehuru den af RAJUS betraktades som simfågel.

Till den fjärde klassen förde LINNÉ de större vadarna delade i två sektioner och 4 släkten. Dessa äro naturligt begränsade, utom att den svarta storken inordnades bland hägrarna. Däremot fick tranan i gynnsam motsats mot i LINNÉS senare arbeten bilda sitt eget släkte, *Grus*. Skedstorken fick sig pålagdt såsom svenskt namn »Pelekan», hvilket väl berodde på, att LINNÉ vid första nedskrifvandet af manuskriptet var obekant med den rätta pelikanen, hvarförutom äldre författare äfven brukat nämnda namn för skedstorken och till och med RAJUS[1] skref »The Pellicane or Spoonbill».

[1] *Synopsis methodica avium*, 1713.

Emellertid fick LINNÉ senare snart nog reda på den verkliga pelikanen, som han korteligen beskref i ett tillägg i slutet af boken under namn af »*Onocrotalus*» och därvid äfven påpekade, att den skulle införas i systemet omedelbart efter den 84:de arten d. v. s. efter storskarfven. Hvad skedstorkens förekomst angår, är det af intresse att aktgifva på det i detta manuskript införda uttrycket »ex Lapponia semel». Det är alltså antagligen fråga om ett felfluget exemplar, men sedan införde LINNÉ troligen till följd af ett minnesfel »*Habitat Westrobotnia & Lapponia æstate rarius*» *Fauna Svecica* 1746, p. 31.

Särskiljandet af de större vadarna från de smärre snäppartade är i öfverensstämmelse med nutida uppfattning, men LINNÉ frångick själf denna indelning senare.

Vid studiet af LINNÉS framställning af de former, som bildade den femte klassen (simfåglarna) faller det genast i ögonen, att han 1731 gjorde tydlig artskillnad mellan sångsvan och knölsvan, men denna uppfattning uppgaf han dessvärre senare. Likadant är fallet med vildgås och tamgås. Å andra sidan förbryllades han af vissa simfågelarters ytterst olika dräkter, så att han däraf förleddes att uppföra dem under flera nummer. Detta var t. ex. fallet med alfågel, knipa och kricka. Äfven med afseende på simfåglarne var LINNÉ vid denna tid mindre böjd för sammanslagning af släkten än senare. Sålunda uppföras här såsom skilda släkten *Cygnus*, *Anser* och *Anas*, hvilka alla senare blefvo sammanförda till ett släkte *Anas*. Ja, det antydes till och med att svangåsen 59^{c} (nu *Cygnopsis*) borde bilda ett eget släkte. Likaledes skildes dopping och lom på två släkten samt labb och mås på skilda släkten, som dock ej bibehöllos i senare arbeten, ehuru det skulle varit lämpligt. Öfver måsarna hade LINNÉ ännu ej fått någon klar öfverblick. Detta orsakade såväl oklara beskrifningar som en onödig fördelning på två släkten »*Larus*» och »*Piscator*», men en anmärkning, som han själf tillfogat, visar, att han han var medveten om denna svaghet och han framhåller: »has — — — aves non probe examinavi».

Simfågelsklassen delades af LINNÉ 1731 i trenne sektioner och det är därvid högeligen intressant att finna, att, ehuru LINNÉ tog sina indelningsgrunder blott från näbbens beskaffenhet, han därvid lyckades så bra. Den första sektionen motsvarar nämligen, om man blott borttager skarfsläktet, senare tiders *Lamellirostres*, den andra senare tiders *Pygopodes* och den tredje senare tiders *Longipennes*. Visserligen ha äfven dessa sista ordningar fått vika för än naturligare grupperingar, men ända in på allra sista tiden ha de bibehållits och ha gällt såsom riktiga och ändamålsenliga. I motsats mot RAJUS insåg LINNÉ släktskapen mellan skrakar och änder och han placerade därför släktet *Mergus* omedelbart efter *Anas*, under det att RAJUS ställde det i samband med stormfåglarna.

Den sjätte »klassens» första sektion omfattar 2 släkten struts och kasuar, som LINNÉ upptog, emedan han kände till dem från museer. Den sistnämnda säges uttryckligen ha funnits i »theatrum anatomicum» i Uppsala. Här är återigen ett exempel på huru LINNÉ i detta förstlingsarbete på ett utmärkt sätt åtskilde släkten, som han tyvärr sedan sammanslog.

Den andra sektionen af samma klass innesluter hönsfåglarna som här indelades i 6 släkten mot 4 i *Syst. nat.*, ed x. På sistnämnda stället inpressades nämligen tamhönsen under *Phasianus* och detta manuskripts »*Perdix*» (d. v. s. rapphöna och vaktel) under *Tetrao*. Under släktet »*Gallina*» uppförde LINNÉ som »arter» en del tamraser och RUDBECKS planscher lockade honom att göra för många rapphöns»arter». Under rubriken »tjäder» omtalas också rackelhanen med tillägg, att den redan på den tiden ansågs af mången vara bastard mellan tjäder och orre, en sak, som det dock sedan tog så lång tid för svenska ornithologer att bevisa för de utländska.

Den sjunde klassens första sektion handlar om hackspettarna. Bland dessa upptagas ej mindre än tre nummer af gröngöling såvida ej möjligen 119 kan hänföra sig till gråspetten, hvilken fanns afbildad bland RUDBECKS planscher, men som LINNÉ aldrig lärde känna. I tilläggen under 117 tyckes LINNÉ ha omkastat beskrifningen på hane och hona af gröngölingen. Under 120 finnas flera skilda beskrifningar och det förefaller sannolikt, att LINNÉ ej blott haft exemplar af större hackspetten utan äfven af den hvitryggiga till sitt förfogande vid uppsättandet af dessa. Den sistnämnda fanns för öfrigt tillgänglig för LINNÉ bland RUDBECKS planscher i två exemplar, den förstnämnda i ett exemplar, och båda gingo där under lika namn nämligen »Brokut hackspit, then större» resp. »Större brokuta Hackspiten». Den tretåiga hackspetten fanns äfven därsammastädes under namn af »Rar gulhufdad Hack Spit» och denna plansch blef typ för arten 121 i föreliggande manuskript. Senare erhöll LINNÉ under sin Dala-resa färska exemplar af samma art, men erinrade då ej sambandet mellan den påträffade formen och arten 121 i manuskriptet, utan beskref den förra såsom ny. Måhända hade han ej aktgifvit på, att den »gulhufdade» hackspetten hos RUDBECK blott hade tre tår, hvilken egenskap starkt föll honom i ögonen, när han fick exemplar af fågeln i sin hand. Såsom synes räknade LINNÉ redan här göktytan som typ för ett eget släkte. Det är därför blott att anse som en snart öfvergående förvillelse, då han i *Fauna Svecica* af 1746 upptog henne under *Cuculus* (måhända förledd af det svenska namnet) ty sedan i *Syst. nat.*, ed. x, af 1758 får hon åter bilda sitt eget släkte.

Den andra sektionen af den sjunde klassen omfattar blott trädkrypare och nötväcka. Denna klass utgör sålunda en biologisk grupp af

klättrande fåglar och dess första sektion innesluter de egentliga hackspettarna med två tår framåt och två bakåt, den andra åter fåglar med normala fötter. Den ifrågavarande klassen är sålunda ej naturlig i nutida mening, men den gör dock tjenst betydligt bättre än det af LINNÉ senare skapade konglomeratet »*Picæ*», som fick innesluta kråkfåglar, hackspettar etc.

Den åttonde och sista klassen indelas hufvudsakligen efter näbbens form och stjärtens skapnad i tre sektioner. Endast den sista af dessa kan anses som en i stort sedt naturlig grupp, då den hufvudsakligen bildas af sparffåglar. Utom dylika innesluter den dock sidensvansen och tofsmesen. Om den senare har emellertid LINNÉ gjort det riktiga tillägget, att den borde snarare föras till mesarna. En annan rättelse, som LINNÉ i ett senare tillägg gjort inom denna klass är, att han påpekat, att strömstaren ej är någon trast, ehuru den till en början kommit att införas bland trastarna. I senare arbeten förde LINNÉ strömstaren till *Sturnus*, kanske till följd af af det svenska namnet, men det innebar ej någon förbättring. Det är lätt förklarligt, att en del småfåglar skulle vålla LINNÉ åtskilligt hufvudbry genom sina olika dräkter. Detta är i synnerhet fallet med bergfinken, som uppföres två gånger och dessutom delvis åsyftas en tredje gång tillsammans med bofinken, som dock äfven intager ett särskildt nummer. Göken anföres under tre, koltrast, sånglärka, snösparf, gråsiska och möjligen ärtsångare under två nummer. I de flesta fall är detta upprepande beroende på, att LINNÉ ej vågade förena vissa litteraturuppgifter med hvarandra eller med egna iakttagelser. Detta är ju för öfrigt lätt förklarligt, då de beskrifningar, som voro honom tillgängliga, ofta voro helt korta och den ene författaren lade största vikt på en karaktär den andre på en annan. I vissa fall kunde LINNÉ ej identifiera fåglarna på RUDBECKS planscher, utan uppställde en art efter planschen och en annan efter den fågel han observerat. Detta gäller t. ex. om gråsiskan. En fågel, som beredde LINNÉ mycket besvär, var lafskrikan. Här i detta förstlingsarbete tyckes han till en början ha antagit den ha släktskap med staren. Men snart var han mera böjd att föra den till trastarna, i det att dess roströda stjärt föreföll honom tyda på frändskap med den sydeuropeiska stentrasten. I tionde upplagan af *Systema naturæ* kom den dock in under släktet *Corvus*, fast ännu alltjämt med citat, som häntydde på stentrasten.[1]

Märkligt nog är att LINNÉ redan på detta tidiga stadium hade hunnit sammanblanda rödvingen och sångtrasten, i det att han säger på tal

[1] Ovissheten angående denna fågels systematiska ställning fortfar dock alltjämt, så att LINNÉ i *Syst. nat.*, ed. XII, 1766 förde den till släktet *Lanius*. I *Iter Lapponicum* säges dock alldeles riktigt om samma fågel »referri potest ad Glandarium».

om den senare att den har en hvit rand öfver ögat.[1] För biätaren (164) använde LINNÉ i detta arbete släktnamnet »*Ispida*», men han synes tvehågsen, om detta är riktigt, såsom en senare tillfogad anmärkning visar. Emellertid användes samma släktnamn äfven i *Fauna Svecica* 1746. I *Syst. nat.* ed. x. 1758 är det dock rättadt till *Merops*. Orsaken hvarför *Merops* ej förr kom till användning för biätaren, är antagligen den, att RUDBECK använde detta namn för törnskatan. LINNÉ kallade också törnskatan i en något senare till detta manuskript fogad beskrifning »*Merops*».

En del vanliga småfåglar voro LINNÉ ännu alldeles okända vid denna tid. Att en del små svårskiljbara sångare saknas i manuskriptet är ej underligt, men mera egendomligt förefaller det, att en så vanlig och i ögonen fallande fågel som buskskvättan ej skall finnas upptagen. Det samma gäller om svart och hvita flugsnapparen. Måhända var den senare då ej så allmän som nu. En sak som möjligen tyder härpå är, att LINNÉ i *Fauna Svecica* af 1746 om den uppgifver »*habitat in Scania fagetis*», som om den ej skulle finnas annorstädes. För samma sak talar ock, att denna fågel saknas i RUDBECKS planschverk. Gärdsmygen saknas äfven och rödhaken har först tillkommit i ett något senare tillägg under rödstjärten.[2] Gulnäbbade hämplingen, som ju ännu är sällsynt hos oss, kände LINNÉ 1731 blott genom RUDBECKS plansch.

Liksom i föregående delar af manuskriptet visar sig LINNÉ äfven här inom den åttonde klassen mera mera böjd för uppdelning i ett flertal släkten än i senare arbeten. »*Motacilla*» af 1758 motsvaras här af ej mindre än 7 släkten. Flera af dessa äro obetingadt goda som t. ex. ärle- och skvätte-släktena. Mindre nödvändigt var ju att skilja på näktergalar och rödstjärtar, ehuru det också mycket väl kan försvaras och numera ofta brukas. Förenandet af kungsfågel och löfsångare skulle nog finna förespråkare i nutiden. Järnsparf, svarthätta och grå flugsnappare var dock ingen lycklig sammanställning, allra helst som ärtsångaren fick bli alldeles ensam. Att stjärtmesen skiljdes från de andra mesarna, var naturligtvis bättre än att förena dem alla i ett släkte, som skedde i senare arbeten och äfven var fallet hos RAJUS. Släktet *Loxia* af 1758 motsvaras här blott af »*Cocothraustes*» och *Pyrrhula*. Det förra var här ej så onaturligt sammansatt af tallbit och korsnäbb och vida enklare än »*Loxia*» i senare arbeten. Anledningen hvarför här släktnamnet »*Coccothraustes*» användes, är den, att Linné tydligen upptagit citat, som rörde stenknäcken men till grund för beskrifningen haft tallbitar. Den verkliga stenknäcken lärde Linné ej känna förr än långt senare under sin Skåneresa

[1] I »Lachesis Lapponica» säger han ock, att han hörde »*Turdus iliacus!*» från grantopparne vid Högsta $1^1/_4$ mil från Uppsala.

[2] Både buskskvätta och rödhake äro afbildade af RUDBECK, och möjligen syftar tillägget om *Phoenicurus minor* (se pag. 74) på den förstnämnda

vid Vegeholm och först då uppsatte han en originalbeskrifning för den. Den saknas därför också i *Fauna Svecica* af 1746. Släktet *Emberiza* omfattar de typiska arterna gul-, ortolan- och säf-sparf, under det att de mera afvikande lapp- och snösparf ställts på annat håll. Den senare, som uppfördes två gånger ställdes första gången med rätta allena. Med afseende på andra fördelningar af arterna är det af intresse att finna, huru LINNÉ, såsom numera i allmänhet sker, utbröt gråsparf och pilfink i ett särskildt släkte *Passer*. Han bibeböll dock siskor, egentliga finkar och grönfink i ett och samma släkte, som han kallade *Linaria*. I detta fall har nutiden gått längre, men i alla fall var LINNÉ äfven här mera modern 1731 än senare.

Några af de släktnamn, som användes i detta manuskript, voro tydligen uttänkta af LINNÉ själf såsom t. ex. *Rudbeckiana* och *Carolina*. Detta ådagalägger liksom så mycket annat LINNÉS självständighet. En annan ytterst viktig sak är, att LINNÉ tydligen redan nu kommit till uppfattning af betydelsen af *fasta* släktnamn. Detta är ej att förstå så, att ej flera släkten senare skulle kunna sammanslås eller en fågel flyttas från ett släkte till ett annat, utan just i modern nomenklatorisk mening, att en grupp af befryndade arter sammanfördes under ett *visst bestämdt* namn. LINNÉ visar sig alltså redan 1731 ha fattat en af nomenklaturlagarnas grundpricnciper. Detta är redan ett långt framsteg framför LINNÉ's närmsta och bästa föregångare RAJUS, hos hvilken bestämda släktnamn alldeles saknas. Man finner nämligen hos denne oupphörligen sådana uttryck som: »*Fringillago seu Parus major*», »*Luscinia seu Philomela*», »*Atricapilla sive Ficedula*», *Platea sive Pelecanus* o. s. v.

Ett annat stort framsteg framför äldre ornithologiska arbeten hvilket kommer till synes i detta manuskript är den fasta systematiska indelningen i vissa hufvudafdelningar, som visserligen här kallas »classes», men som motsvara »ordines» i senare arbeten, samt i undergrupperna, »sectiones», under dessa. Och härvid begagnade LINNÉ sig uteslutande af morfologiska karaktärer. Detta senare är en viktig sak, ty LINNÉS föregångare använde ofta desslikes biologiska förhållanden till indelningsgrund, så att man fick t. ex. en grupp af fåglar, som »vistas vid vatten», såsom motsats till en annan bestående af »fåglar, som simma på vattnet». Ehuru dylika biologiska förhållanden äro mycket väl värda att studera kunna de gifvetvis ej ge upphof till en systematisk indelning, emedan den senare bör vara fotad på naturlig frändskap ingalunda på likartadt lefnadssätt, ty parallelismer i lefnadssättet utan därmed förbunden släktskap äro särdeles vanliga och hänsyn till förekomsten blir alltså vid uppgörandet af ett system alltför ofta missledande. Likaledes undvek LINNÉ i sin »Methodus» en annan af RAJI svagheter nämligen grupperandet efter relativ storlek t. ex.

»maximæ», »mediæ», »minores» och »minimæ». Ehuru LINNÉ haft mycket att lära af RAJUS och den senares ornithologiska vetande obestridligen varit mycket mera omfattande än den förres, så har dock tydligen LINNÉ med afseende på systemets uppbyggande visat såväl själfständighet som öfverlägsenhet. De organ, som Linné i främsta rummet tog hänsyn till vid beskrifning af olika fåglar och använde för karakterisering af släktena, voro näbben, fötterna, tungan och hufvudets bihang såsom kammar etc. Af dessa organ har han utfört en del teckningar, som här äro i facsimile återgifna. Utom dessa förekomma ock i originalhandskriften ett par smärre teckningar af mindre betydelse och därför ej återgifna här. De belysa anordningen af fjädrar och dun hos lommen samt formen af den svarta fläcken på sidan af större hackspettens hals, o. s. v.

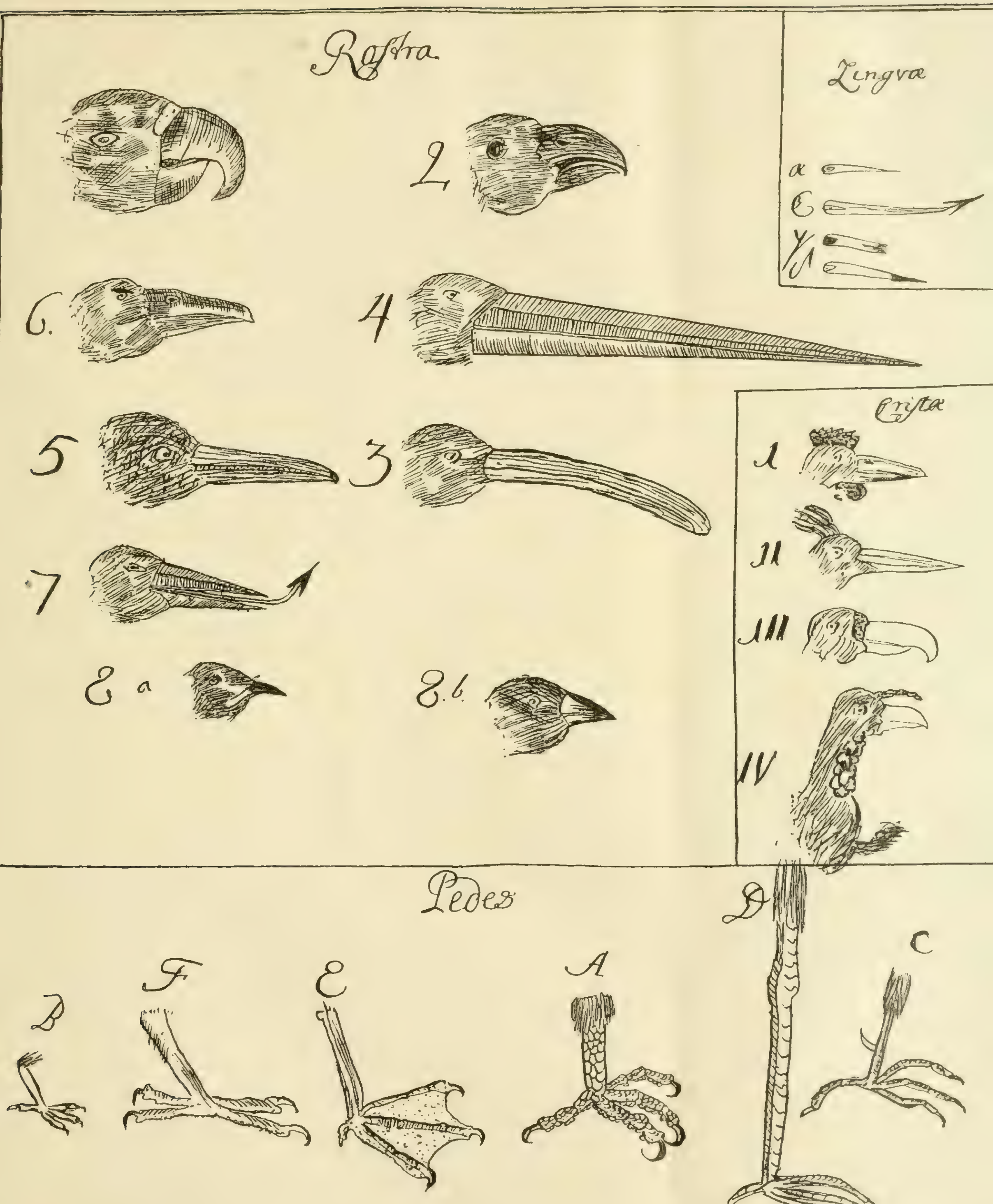
Det har i det föregående flerstädes framhållits, att släktindelningen i detta LINNÉS första ornithologiska arbete är afvikande mot i senare arbeten, hvarest släktena i regel äro färre och med vidare omfattning. På samma sätt ha i senare upplagor af *Systema Naturæ* antalet klasser eller som det där riktigare heter ordningar minskats från 8 till 6. Äfven detta innebär alltså en koncentrering. Det är sålunda tydligt, att LINNÉ, när han senare arbetade med hela djurriket önskade att sammanfatta allt på så bred basis som möjligt för att underlätta öfverskådligheten öfver det hela. Ehuru afsikten otvifvelaktigt var god förfelade den dock sitt ändamål, ty de större afdelningarna så väl som släktena blefvo onaturligare. Det kan sålunda ej förnekas, att i mångt och mycket detta förstlingsarbete var öfverlägset senare ornithologiska arbeten af LINNÉS hand och det ådagalägger, att redan tidigt den unge forskarens skapande kraft tog sig uttryck äfven på detta område och på ett synnerligen kraftigt och erkännansvärdt sätt.

Många biologiska uppgifter innehåller ju ej detta manuskript. Det låg utanför dess ram då det ju skulle vara en *Methodus*. Det bör dock ej alldeles förbigås att äfven dylika finnas. Åtskilliga iakttagelser äro anförda angående fåglarnes föda och korsnäbbens märkliga tillpassning till sitt lefnadssätt framhålles särskildt. Om hackspettarne och en del andra fåglar omtalas, att de lefva af insekter. Att LINNÉ skaffade sig erfarenhet om fåglarnes föda ej blott genom att se efter hvad de plockade upp eller fångade utan äfven genom dissektion, framgår bl. a. däraf, att han säger om en gök, som beskrifves, att den hade den köttiga magen full af håriga larver.

Om en del fåglar framhålles det uttryckligen att de äro flyttfåglar. Så säges t. ex. under släktet *Hirundo*, att dessa »aves s[unt] migratoriæ». Detta står i fördelaktig kontrast mot ett uttryck om samma fåglar, som senare återfinnes t. ex. i Systema naturæ ed. X, hvarest man läser:

»*rustica & urbica autumno demergitur, vereque emergit*». Tydligen hade i detta fall LINNÉ låtit sig påverkas af den allmänt gängse uppfattningen om svalornas öfvervintrande på sjöbotten, som rådde långt in på 1800-talet.

I ännu ett annat fall har LINNÉ i detta förstlingsarbete gjort skarpare opposition mot en rådande missuppfattning än senare. Detta gäller om göken, om hvilken han uttryckligen förklarar »den vanliga öfvertygelsen att göken skulle förvandlas till hök är tydligen oriktig, ty däremot strider dess kroppsbyggnad och gestalt.» I Systema naturæ ed. X står det däremot utan vederläggning *occultatur caniculæ ortu; in falconem transformari perperam asseritur*. Äfven i dessa afseenden visade sig alltså märkligt nog den unge studenten intaga en väl så kritisk och bestämd ståndpunkt som den mognade lärofadern.

Rostra
Lingua
α
β
γ
δ
2
6.
4
Crista
5
3
I
7
II
III
8 a
8.b.
IV
Pedes
D
C
F
E
A
B

A. Wetmore

Med hälsningar från E. L.

L. Stejneger

CAROLI LINNÆI

MED:, BOTAN. & ZOOLOG. CULT:

METHODUS AVIUM SVETICARUM

UTGIFVEN

AF

EINAR LÖNNBERG

UPPSALA 1907
ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.